UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

3
ТРАВНЯ
Число No 18
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
MAY 3, 1973

ПЕРШИЙ ТРАВЕНЬ В КИТАЇ

Делегація канадських лікарів, що від 20 квітня відвідує китайські шпиталі та клініки, брала участь в святкуванні 1-го травня в 11-мільйоновому китайському місті Шангаю. На вулицях Шангаю виступали увесь день з写 写 з виступали з писами групи танцюристів та танцюристок, оркестри, спортовці та акробати та весельчаки. На деяких вулицях відбувалися навіть виступи артистів опери, які показували частини опер, або короткі драми, що зображували геройські подвиги китайської комуністичної армії. Всі державні будинки та всі головні площі були прибрані й освітлені. На вулицях були десятки тисяч людей, приглядалися пописам артистів та мистців.

На пошану канадських гостей шангайський революційний комітет влаштував святковий бенкет в „Готелі миру". Загальний святочний настрій зіпсував дещо дощ, наслідком якого греба було відкликати деякі покази та пописи.

В Москві на Червоній площі було вивішено п'ять великих портретів секретаря совєтської комуністичної партії Л. Брежнєва, який був теж головним бесідником під час першотравневої паради. У своїй промові Брежнєв сказав, що: „політика СССР у Европі та в інших країнах світу має за завдання передусім мир".

Виборчий скандал у США

Члени проводу американської республіканської партії, що з її рядів вибрано президентом Р. Ніксона, замішалися в дуже немилу шпигунську аферу в часі передвиборчої кампанії на президента США. Члени республіканської партії, в тому й кількох найближчих співробітників Р. Ніксона заклали підслухові апарати до телефонів головного бюра демократичної партії та навіть дісталися до бюр й забрали різні документи, зв'язані з передвиборчою кампанією. Після судового слідства, яке виявило правдивість обвинувачень демократичної партії, кількох високих достойників-найближчих співробітників президента Р. Ніксона зрезиґнували зі своїх становищ, а Ніксон публічно заявив, що він, як президент, несе повну відповідальність за те, що вчинили провідні члени республіканської партії.

Випустили сателіта

З американської станції для космічних польотів у Каліфорнії вистрілено другого канадського сателіта „Анік-II". За його допомогою будуть передавати телевізійні програми та переводити телефонічні розмови. З послуг „Анік-II" та випущеного минулого року сателіта „Анік-I" будуть користати Сі-Бі-Сі, Канадська заморська телекомунікаційна сітка, Сі-Ен та Сі-Пі-телекомунікаційні системи, Белл Кенада та другі. Кошт побудови обох сателітів перевищив 26 мільйонів долярів. Кожний сателіт зможе передавати одночасно 12 кольорових телевізійних програм та одночасно передавати 5,000 телефонічних розмов. За вживання одного телевізійного каналу треба платити річно 3 мільйони долярів. З послуг сателітів користають теж американські компанії.

Ізраїль має нову зброю

У зв'язку з підготовкою військової паради з нагоди 25-річчя існування Ізраїля, що відбудеться 7-го травня, ізраїльські вояки відбули пробний марш. В часі маршу показано вперше нові вісімцалеві гармати, що їх монтується на танках, а з яких можна вистрілити 200 стрілен, які дуже точно трапляють в означену ціль. Гармати виготовлені в США. Крім того, ізраїльські вояки показали нові гармати, збудовані совєтськими фабриками, але перебудовані з додатком частин, виготовлених в США та частинно в Ізраїлі. Показ нової зброї, перед офіційною парадою, мабуть мав завдання показати сусідним арабським державам готовість ізраїльських вояків до бою, якщоб арабські вояки чи партизани хотіли перешкодити в святкуваннях 25-річчя.

ФАРМЕРИ ДІСТАНУТЬ 59 МІЛЬЙОНІВ

Міністер Ото Ленґ проголосив, що уряд виплатить цього року 59 мільйонів долярів, як доплату фармерам, що продавали збіжжя для вжитку відборців у Канаді. З допомоги скористає 170,000 фармерів, головно зі степових провінцій. Уряд доплачує по 87 центів доплати на один акер, але найбільше за 640 акрів для одного фармера. Один фармер може дістати найбільше доплати 556.80 долярів, але пересічно кожний фармер дістане 346.00 долярів.

ВИКИНУЛИ СОВЄТСЬКОГО ДИПЛОМАТА

Протягом короткого часу норвежський уряд викинув двох совєтських дипломатів за намагання зорганізувати в Норвеґії совєтську шпигунську сітку. Недавно Норвеґія викинула третього секретаря амбасади В. Плюшкіна за шпигунство, а тепер за те саме мусів покинути Норвеґію совєтський атташе В. Єрофеєв.

СССР закупує масло в Европі

Совєтському урядові вдалося закупити в Европі, майже даром, 200,000 тонн масла. Европейський „Спільний ринок" мав надвишку масла, на яку не мав відборців. Щоб позбутися запасу масла, керівники „Спільного ринку", що об'єднує 10 держав, запропонували масло СССР по дуже низькій ціні — всього 340,00 долярів за тонну, в той час, коли вони доплачують европейським продуцентам масла по 1,860.00 дол. до тонни масла. На цій продажі втратив „Спільний ринк" кругло 300 мільйонів долярів. Керівники „Спільного ринку" пояснювали своє поступування тим, що вони не мали з тим маслом що робити й краще було його продати по низькій ціні, як викинути на смітник, або зужити на мило.

Війна за пашпорти

Фанатичний арабський президент Лібії Кадафі видав розпор'ядок, що всі подорожні, що прибувають до Лібії, з дипломатами включно, мусять мати пашпорти, виповнені в арабській мові. Деякі держави не звертають уваги на вимоги президента Лібії, а інші склали протест. Уряд СССР сказав, що він виповнить домагання президента Кадафі, але одночасно буде домагатися, щоб всі лібійські громадяне, що прибувають до СССР, мали пашпорти видрукувані в 16 офіційних мовах СССР.

Капеля українських бандуристів із США виступить з концертом в Ювілейній авдиторії в Едмонтоні в неділю, 13 травня в год. 3-ій пополудні. Оголошення про виступ капелі на 4-ій стороні.

Міністри мусять виявити своє майно

Албертський прем'єр П. Лоґід видав доручення, що всі албертські міністри мають до 1 липня виявити, яке вони мають майно, які уділи вони мають в різних компаніях та з якими компаніями вони є зв'язані, як директори чи спільники. Міністри мають подати докладний опис землі, яку вони мають, або винаймають, будинків ітд., зазначуючи, чи там є якийсь довг чи інші зобов'язання та подати, чи їм належать мінеральні права.

В звіті міністри мають теж подати, чи їхні дружини або діти не є власниками землі, будинків та уділів у компаніях. Прем'єр вимагає такого звіту для перевірки, чи дехто з міністрів не може вживати свого становища на те, щоб посередно заробляти додаткові гроші, даючи урядові замовлення чи роботи тим компаніям, в яких вони є власниками або мають уділи.

Не буде податку від льотерії

Албертський провінційний уряд наклав був 10% податок від загального прибутку з усіх льотерій, бінґа та інших подібних підприємств. В минулому році провінційний уряд дістав був з льотерій понад 300,000 долярів, які міністерство молоді, культури та розваг вжило на допомоги для різних культурних цілей. Проти податку від льотерії протестувало дуже багато організацій і тепер провінційний уряд заповів, що 10% податок від льотерій, бінґа ітд. буде скасований з днем 1 липня ц.р., але на переводження льотерій, бінґа та інших того роду гор треба буде мати окремий дозвіл, за який треба буде скласти окрему оплату. Одначе досі не проголошено, яка та оплата буде.

БЮРО ДЛЯ ПРОДАЖУ ЗБІЖЖЯ В ЯПОНІЇ

Канадська збіжжева рада на своєму недавньому засіданні в Вінніпеґу вирішила, що Канада повинна відкрити бодай в Японії своє бюро для продажу канадського збіжжя. Рада уповажнила своїх директорів поробити відповідні заходи перед канадським урядом та порозумітися в тій справі з японським урядом, щоб можна було таке бюро відчинити. Підготовка до відкриття бюра забере добрих кілька місяців. Збіжжева рада звернула свою увагу на Японію, бо Японія є одним із постійних покупців на канадське збіжжя.

ПОВЕНІ В США ТА СХІДНІЙ КАНАДІ

Східну частину США та Східну Канаду навістили великі повені, що вчинили поважні шкоди. Вода залила 5-10,000 акрів врожайної землі та пошкодила багато домів. Понад 500 осіб мусіли залишити свої доми. Ріка ст. Джонс прибула 25 стіп понад свій рівень.

У США ріка Міссісіпі залила понад 10 мільйонів акрів урожайної землі, примушуючи понад 35,000 осіб залишити свої доми. Шкоди йдуть в грубі мільйони долярів. Околицю, навіщену повінню, проголошено „тереном катастрофи".

• **Два совєтські воєнні** судна перевозили марокканських вояків та узбросиння з Марока до Сирії, де вояків післано на сирійсько-ізраїльський кордон.

Чистка в проводі ком-партії СССР

ШЕЛЕСТ ЧЕРГОВА ЖЕРТВА РУСИФІКАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ МОСКВИ

В Москві відбулося засідання центрального комітету совєтської комуністичної партії, на якому усунено з центрального комітету кол. секретаря комуністичної партії УРСР 65-річного П. Шелеста та 62-річного кол. прем'єра РСФР Г. Воронова. І Шелеста й Воронова було відкликано з їхніх становищ уже давніше, але вони й надалі залишалися членами всевладного центрального комітету совєтської комуністичної партії. На їх місце іменовано членами центрального комітету міністра закордонних справ СССР А. Громика, міністра державної оборони маршала А. Гречка та шефа совєтської політичної поліції КГБ Ю. Андропова.

Такої чистки в совєтській комуністичній верхівці не було від 1964 р., коли усунено з проводу Н. Хрущова. Замітне, що оба усунені з проводу комуністичні політики перейшли „на пенсію", як сказано в офіційному комунікаті, хоч вони значно молодші від прем'єра А. Косиґіна та президента СССР Н. Подгорного, яким скоро буде вже 70 років.

Причиною відсунення Г. Воронова з проводу партії була його опозиція до політики секретаря центрального комітету совєтської комуністичної партії Л. Брежнєва в справі сільського господарства. Г. Воронов, по фаху агроном, противився сільсько-господарській політиці Брежнєва, яка виявилася неправильною, бо в СССР тепер недостає харчів й совєтський уряд мусить їх закуповувати за дорогу валюту в чужих країнах. Воронова усунено зі становища прем'єра російської республіки в 1970 р.

Шелеста усунено зі становища секретаря комуністичної партії УРСР за те, що він старався противитися русифікації України, але офіційно йому закинено, що він був рушієм окупації Чехословаччини совєтськими військами.

Дальшою познакою втрати значення Шелеста в комуністичній партії була критика книжки Шелеста „Україно, наша радянська", яка появилася друком в 1970 р. В квітневому числі офіційного органу центрального комітету комуністичної партії УРСР „Комуніст України", що виходить накладом 112,000 примірників українською та 59,000 російською мовою, появилася критика вищезгаданої 279-сторінкової книжки. В рецензії пишеться про „серйозні недоліки та помилки" книжки, підкреслюється „прикрий факт", що появилася того роду книжка „низького ідейно-теоретичного і фахового рівня", що в книзі є „ряд ідейних помилок та серйозних недоліків, однобічних оцінок важливих історичних явищ, фактичних помилок ітд."

Зупиняючися над поодинокими розділами книги, рецензент пише, що в книзі „відводиться непомірно багато місця минулому України", що Шелест „значною мірою ідеалізує українське козацтво та запорізьку Січ", що „про возз'єднання України з Росією говориться як про звичайний рядовий факт", що Шелест не сказав нічого, які „переваги здобув український народ, вступивши до єдиної централізованої російської держави", що автор занадто підкреслив самовистарчальність України, що „може живити націоналістичні пересуди та залишки національної обмежености". Дальше закидається Шелестові, що він не „розкрив благотворного впливу російської культури на формуваня й розвиток української літератури, мистецтва та музики", що в книзі не показана багатогранна діяльність більшовицьких організацій по викриттю націоналістичної, антинародної політики Центральної Ради" і що в книзі „нечітко й неправильно" подане „визначення ідейно-клясових основ українського буржуазного націоналізму".

Кромі Шелеста, критик з „Комуністи України" накинувся ще й на тих рецензентів, що похвалили книжку Шелеста.

Поява того роду статті в „Комуністі України" була виразним передвісником упадку Шелеста в проводі партії, що й сталося на недавному засіданні центрального комітету.

В офіційному комунікаті далі сказано, що 241 членів центрального комітету одноголосно схвалили політику секретаря центрального комітету комуністичної партії Л. Брежнєва, яку він виклав у своїй неопублікованій доповіді в часі дводенних нарад центрального комітету.

Політ совєтського сателіта не вдався

СССР вистрілив у міжплянетні простори космічну лябораторію „Салют-2", яка мала кружляти в міжплянетних просторах через довгий час і до неї мали доїздити совєтські науковці та астронавти та переводити різні наукові досліди. Згідно з договоренням з американською агенцією для міжплянетних польотів, американська космічна лябораторія „Скейлейк", яку американці випустять 14 травня, мала співпрацювати з совєтською експедицією. Тимчасом, як виявилося, совєтська лябораторія не працювала належно, бо з неї не було ніяких сиґналів й виглядає, що совєтська станція на землі втратила з нею зв'язок. Наслідком того керівник совєтських космічних дослідів ґенерал В. Шаталов заповів, що совєтські науковці не поїдуть до лябораторії. Причини не подав. Але американські фахівці вважають, що політ совєтської космічної лябораторії закінчився невдачею.

• **На Великдень вибухли** в столиці Австралії Канберрі бомби в парляменті та електрівні. Того самого дня вибухла бомба в римо-католицькій катедрі в Сидней. Ні причини замаху ні спричинники невідомі.

Коротки вістки

• **На 1 березня було** в Канаді на фармах 6,997,000 свиней, на два проценти менше, як попереднього року.

• **В 1972 р. в Канаді було** 1,200 пасічників, що плекали бджоли в 130,000 вуликах. З кожного вулика було пересічно 155 фунтів меду. Всього меду зібрано в Канаді 20,150,000 фунтів, що мали вартість 6,244,000 долярів.

• **В 1971 р. канадські** залізниці зужили 466.2 мільйонів ґальонів дізлевої ропи та пів мільйона сирої оливи.

• **Нафтова компанія** „Імпіріял ойл" у Західній Канаді підвищила на 25 центів ціну за одну бочку нафтової ропи. Албертський уряд матиме з того річно 22 мільйони долярів додаткового прибутку.

• **Канадський парлямент та** сенат коштують канадських податковців один мільйон долярів тижнево. Кошти вдержування самого парляменту досягають річно суми 41.4 мільйони долярів, а сенату та парляментарної бібліотеки дальших 10 мільйонів долярів.

• **Канадські робітничі юнії,** що є членами американських юній, заплатили минулого року американським юнійним централям 41,469,000 долярів за вкладки.

• **Протягом бюджетового** року 1972-1973 федеральний уряд виплатив на старечі пенсії 1,700,000 долярів. Протягом того часу федеральний уряд дістав 330 мільйонів долярів податку від проданого тютюну та папіросок.

• **Протягом 12 місяців** 1970 та 1971 р. з Канади виїхали на постійне до США 474 лікарі, 622 інженери та 128 професорів високих шкіл.

• **Фахівці міністерства** риболовлі та лісів проголосили, що наслідком нових законів проти затруювання води та повітря, заничищення води зменшилося на 99%.

• **Протягом місяця березня** саскачеванські копальні поташу продали 1,100,000 тонн поташу за загальну суму 24 мільйонів долярів. Головним відборцем поташу є США.

• **В Арґентині зросла** значно діяльність підпільних орґанізацій, які чинять напади на державні будинки, стріляють до поліції та війська. Уряд проголосив у п'ятьох провінціях воєнний стан.

• **Японський цісар** відзначував минулого тижня 72-річчя свого життя. Тисячі японців прийшло до цісарської резиденції, щоб привітати його із днем уродин.

• **В Сирії мусульманські** орґанізації влаштували демонстрації проти соціялістичного уряду Г. Ассада. Уряд вислав проти демонстрантів військо з танками. В сутичках із демонстрантами згинуло понад 60 осіб.

• **Совєтська газета** „Правда" закинула комуністичному Китаєві, що він заколочує мир у світі, бо він підсилює непорозуміння між Европою та Азією, пропагуючи антисемітизм та ведучи протисовєтську політику.

• **Прем'єр Японії К. Танака** заповів, що вибирається в червні з відвідинами до США, а до СССР в серпні ц.р. Після того поїде до Англії, Франції та Західної Німеччини.

• **1,200 членів робітничих** юній будівельних робітників із Едмонтону на Північно-Західних територій протестували перед будинком Албертської леґіслятури проти нового робітничого закону, що його має ухвалити Албертська леґіслятура.

• **Через вінніпезьке** летовище подорожувало в 1971 р. 1,267,000 подорожних, а кромі того літаки перевезли 14.7 мільйонів фунтів поштових посилок та 40.6 мільйонів різних вантажів.

• **В 1972 р. Данія** спровадила 13,515 метричних тонн льняного насіння. З того 11,888 тонн закуплено в Канаді.

• **Управа польського** міста Лодзі видала закон, що кожний, який самовільно знищить дерево, що має 50 років, або більше, заплатить кару що рівняється сумі 10,000 дол.

• **В Києві відбувається** виставка картин славних европейських малярів (Рубенса, Гої, Пікасса та других). Картини на виставку прислав американський мільйонер А. Гаммер.

НЕДІЛЯ МИРОНОСИЦЬ

13 травня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 16

У ті ж дні, коли зросло число учеників, повстало нарікання греків проти жидів, що у щоденнім служінні занедбували їхніх удовиць. І скликали дванадцять громаду учеників і сказали: Не годиться, щоб ми полишили слово Боже й услугували при столах. Пошукайте, отже брати, сімох мужів із вас доброго свідоцтва, повних Духа і мудрости, котрих поставимо над цим ділом. А ми молитви і служіння слова пильнуватимемо.

І подобалась мова усій громаді. І вибрали Стефана, мужа повного віри і Духа Святого, і Филипа і Прохора і Ніканора і Тимона і Пармена і Миколая, захожого з Антіохії. Цих поставили перед очима апостолів, і після молитви вложили на них руки.

А слово Господнє росло, і сильно множилося число учеників в Єрусалимі; велике також множество священиків було послушне вірі.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАРКА: зач. 69

У той час прийшов Йосиф з Ариматеї, поважний член ради, що й сам очікував царства Божого і сміло ввійшов до Пилата й попросив тіла Ісусового.

Пилат здивувався, що вже вмер; і покликавши сотника, спитав його, чи давно помер. А довідавшись від сотника, подарував тіло Йосифові. І, купивши плащаницю і знявши його, обгорнув плащаницею і положив у гробі, що був висічений у скелі і привалив камінь до дверей гробу.

Марія же Магдалина й Марія Йосіївна дивились, де його похоронили.

Як минула субота, Марія Магдалина і Марія Яковова та Соломія накупили пахощів, щоб піти й намастити Його (Ісуса). І дуже рано, у перший день тижня, приходять до гробу, як сходило сонце. І говорили між собою: „Хто відкотить нам камінь від дверей гробу?"

І глянувши, побачили, що камінь уже відвалений; був же він дуже великий. І увійшовши до гробу, побачили юнака, що сидів праворуч, зодягнений у білу одежу, та й вжахнулись.

Він же каже їм: „Не жахайтесь. Ви шукаєте Ісуса Назарянина, розп'ятого. Він воскрес, нема Його тут. Ось місце, де положили Його. Але йдіть і скажіть учням Його й Петрові, що попередить вас у Галилеї; там Його побачите, як вам сказав".

І вони вийшовши хутко, побігли від гробу; бо обняв їх страх і тривога. І нікому нічого не казали, боялись бо.

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

6-го травня Преосв. Кир Андрей разом з іншими нашими Ієрархами візьме участь у торжествах з нагоди відвідин Їх Блаженства в Торонто.

У неділю, 13-го травня, година 10 рано Архиерейська Служба Божа та відвідини парафії св. Юрія в Принс Алберт.

У неділю, 20-го травня, год. 11 рано Архиерейська Служба Божа в Кендіяк з нагоди діямантового ювілею парафії Зіслання Св. Духа.

У понеділок, 21-го травня, год. 7.30 вечора в церкві св. Василія вРіджайні торжественна інвеститура отця митрата О. Пасічняка.

У неділю, 27-го травня, год. 3 пополудні Архиерейська Служба Божа та благословення і заложення наріжного каменя в новозбудованій церкві Успення Матері Божої в Сатерланд, Саскатун.

На летовищі після прибуття до Едмонтону: Пред ставниця УКЮ п-на М. Самоїл вручила Верховному Архиепископові китицю рож. На світлині: п-на М. Самоїл, Преосвящ. Ніл, о. митрат М. Сопуляк, Верховний Архиепископ, д-р М. Снігурович.

Верховний Архиепископ після прибуття на Міжнародне летовище в Едмонтоні. Зліва: о. митрат М. Сопуляк, ВПреосвящ. Митрополит Максим (Германюк), Верховний Архиепископ, М. Тарнавський, Преосвящ. Ісидор (Борецький), о. д-р Е. Камінський, д-р М. Снігурович.

ЗА ПРИКЛАДОМ ЖІНОК – МИРОНОСИЦЬ

о. В. Л.

Неділя мироносиць — Євангелія від. св. Марка, 15, 43 — 16, 8 (зач. 69 і 70)

1. Розп'ятий на хресті Ісус Христос о дев'ятій годині закликав великим голосом, кажучи: Елої, Елої, лема савахтані? — що у перекладі значить: Боже мій, Боже мій, чому Ти мене оставив? (Мр. 15, 34).

Коли б це були власні слова Ісуса Христа, вони були б дивні: Спаситель серед важких терпінь попадає в розпуку. В Оливному городі Він був у смертельній тривозі, але її переміг: Та не моя, а Твоя, Отче, нехай буде воля (Лк. 22, 42). Розпуки на хресті він не перемагає.

Одначе дивні слова розпуки Спасителя не були Його власними словами. Спаситель не говорив тих слів від себе, але відносив до себе слова псальмоспівця Давида (Пс. 15, 1), що колись невинно й жорстоко переслідуваний царем Савлом, благав для себе рятунку від Бога. Спаситель хотів лише те сказати, що Він, подібно, як Його праотець Давид, невинно терпить і цілковито виданий на знущання ворогів. Псальми були в Христових часах прийнятою молитвою. Отже, і Він молився, а не розпачав.

Коли б так Ісус Христос серед своїх терпінь на хресті хотів був говорити власними словами і скаржитися на своє опущення, вони були б зовсім оправдано звучали: мої учні, ближчі і дальші, чому ви мене опустили? Бог Отець не оставив Ісуса Христа. Він славив Його чудами в хвилині смерти і прославив його світлим воскресенням з гробу. На хресній дорозі оставиц Ісуса Христа нарід, що перед кількома днями вітав і величав Його як Месію-царя, в'їзджаючо го до Єрусалиму. Також апостоли оставили Ісуса Христа. Один Його зрадив, другий відрікся. Всі вони розбіглися в час ув'язнення Ісуса Христа, і тільки один-єдиний з них, Іван, повернув до Ісуса Христа і йшов за Ним на хресній дорозі.

Останні прислуги свідчили Ісусові Христові нові люди, якийсь Симон Киренеєць, якийсь Йосиф з Ариматеї, побожні жінки, між ними Пречиста Христова Матір. Побожні жінки виявили Ісусові Христові особливу відданість. Вони не відступали від Ісуса Христа, оплакували Його, як Він терпів, вмирав і був хоронений у гріб.

2. Євангелія, читана на св. Літургії третьої неділі по Пасці, яка зветься Неділею мироносиць, розповідає, що ті побожні жінки не забували теж Ісуса Христа, зложеного до гробу. Ще того вечора, як Ісуса Христа вкладано до гробу, вони в поспіху, бо заходила субота, метнулися по крамницях і купили пахощів, що ними був звичай помазувати і посипувати тіла померлих. Та тих пахощів було небагато. Тому, як тільки минула субота, вони купили їх більше і вчасним ранком вибралися з ними до гробу Спасителя.

Цей хід мироносиць, пермша проща до Господнього гробу, має в собі щось зворушливого і гідного подиву.

В той час, як збір апостолів, яким нещодавно Ісус Христос умивав, обтирав і цілував ноги та Тайній вечері, розбився і апостоли одинцем поскривалися зі страху, гурток жінок, чотири або п'ять осіб, не розлучуються ані з Ісусом Христом, ані зі собою. Побожні жінки разом складають плян, за спільно зложені гроші купують пахощі, гуртком чувають уночі і вдосвіта відважно йдуть до гробу, положеного за містом, береженого воїнами, приваленого важким каменем, якого не будуть в силі відвалити. В їхніх руках пахощі. І самі вони представляють собою пахучу китицю чеснот: відваги і віри, тісної сестричної любови і жертвенної любови до Ісуса Христа.

Ісус Христос нагородив добре наміpення мироносиць, якого вони не могли виконати, бо не застали вже Ісуса Христа в гробі. Вони були перші, що довідалися про воскресення Ісуса Христа, затаюване воїнами і жидами, а деякі з них були першими, яким Ісус Христос з'явився по своєму воскресенні. З доручення Ісуса Христа вони знову згуртували розбитий апостольський збір.

3. Ісус Христос у час своєї вчительської діяльности дуже часто говорив про обов'язки братньої любови і свою вчительську діяльність закінчував викроєним образцем страшного суду, у якому подрібно вичислював ті обов'язки та подавав основу винагороди за них: Направду кажу вам, оскільки ви це вчинили одному з цих моїх найменших братів, мені вчинили (Мт. 25, 40).

Оскільки більшої нагороди заслуговувати будуть наші вчинки, зроблені просто самому Ісусові Христові. Такими є наші вчинки християнської побожности: жертви на Божий дім, на його устаткування і прикрашення, наші особисті послуги при звичайних і торжественних богослужбах, наша співпраця у всьому, що виходить на Божу славу.

Жінки-мироносиці є для нас зразком готовости в особових і щедрости в речових свідченнях для Божої слави.

Богослуження: травень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
13. — Ройс 10 рано; Кєнтуэн 4 пополудні
20. — Ріно 10 рано; Гай Прері 2 пополудні
27. — Гренд Прері 8.30 рано; Райкрофт 11 рано
Концерт українських пісень і танків: Гренд Прері 5 травня, 8 вечора, Монтроз Елементарі Скул, 10210 - 99 Ст.; Піс Ривер 6 травня, 1.30 попол., Піс Ривер Сентер Стріт Скул; Гай Прері 6 травня 7.00 вечора, Прері Ривер Скул.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
13. — Восетна, по св. Літургії парастаси на гробах
20. — Смоки Лейк, по св. Літургії парастаси на гробах
27. — Смоки Лейк год. 9 рано
27. — Св. Параскевія 11 рано і парастаси на гробах

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
13. — Боннивил год. 10 рано, Спільне свячене — Парастаси на гробах в Еннвв
20. — Ст. Павль год. 10 рано, Спільне свячене — Парастаси на гробах
27. — Айрон Ривер год. 10.30 рано — Спільне свячене — Парастаси на гробах

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
13. — Едсон год. 10, по відправі Парастаси на гробах

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
13 — Ст. Майкел: Всенічне год 9 р. — перен. мщ. св. Николая — храм, 10 год. Сл. Б., попол. год. 1 Парастаси
20. Восток св. Мих. — Утреня год. 9 р., Сл. Б. год. 10, попол. 1 год. Парастаси
27. — Лемонт Сл. Б. год. 10 р. попол. 1 год. Парастаси
31. — Ст. Майкел — Вознесення Господнє — Всенічне год. 9 р., Сл. Б. год. 10 р.

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
13. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30, спільне свячене і Парастаси
20. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30, спільне свячене і Парастаси
27. — Голден год. 10.30 рано, спільне свячене і Парастаси
31. Вознесіння ГНІХ — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30 (празник)

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
13. — Атабаска 9; Просперіті 11, Гроби
20. — Річмонд Парк 9 і гроби; Атабаска 2 гроби
27. — Атабаска 9; Бойл 11 гроби

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
13. — Мириам 10.00; Парастаси Красна Гора 2.30
20. — Моркемб 10.00; Бовелон 11.15; Парастаси — Богдэн 1.00, Успення 2.00
31. — Мириам 10.00

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
13. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
20. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10 (Парастаси)
27. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10 (Празник, парастаси)
31. — Ту Гилс год. 9

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
13. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11
20. — Гей Лейкс 10.00 і Поминки на гробах
27. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11 і Поминки на гробах

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
13. — Редвотер 9; Федора 10.30
20. — Редвотер 10.30
27. — Редвотер 9; Вок 10.30
31. — Редвотер 9

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
13. — Ренфурлі 10 рано парастаси
20. — Іннісфрі XI ренч 10 рано — (парастас)
27. — Іннісфрі X ренч — парастаси

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
13. — Стрий, вод год. 2-ої Парастаси на цвинт.
20. — Спедден, від год. 2-ої Парастаси на цвинт.; від год. 5-ої Парастаси у Сокаль
27. — Крейгенд, по Сл. Б. Парастаси на цвинтарі

САСКАЧЕВАН

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
13. — Арран-місто год. 8.30 рано Сл. Б.; Пеллі год. 10.30 рано Спів. Сл. Б. (спільне свячене)
20. — Пеллі год. 8.30 рано Сл. Б.; Арран-місто год. 10.30 рано Спів. Сл. Б.
27. — Арран-місто год. 8.30 рано Сл. Божа; Арран-Весна год. 10.30 рано Спів. Сл. Божа
Замітки: 1. — В місяці червні, вечірні богослуження до „Пресвятого Серця" („Господа, і Бога, і Спаса Нашого Ісуса Христа Чоловіколюбця"), будуть відправлятися в такому порядку: в Арран-місто кожного дня в год. 7.00 вечером, Арран-Весна кожної середи в год. 8.30 вечір, а в Пеллі, кожної п'ятниці в год. 8.30 вечір.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
13. — Витків
20. — Норт Батлефорд, год. 3 попол. в Радісон
27. — Медовлейк
Почавши від 7 травня — в понеділок, середу і п'ятницю Маєві Богослуження в Норт Батлефорд, год. 7.30.

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
13. — Гамболт 9.00; Бруно-місто 11.00
20. — Леніген 9.00; Гамболт 11.00
27. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
31. Вознесіння Госп. — Волверін 10.30
Травневі молебні: Гамболт четвер і субота, Бруно п'ятниця год. 8.00 вечора.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
13. — Вакав 10
20. — Вакав 9.00; Прудгом 11.00 (храм. празник)
27. — Вакав 9.00; Борщів 11.00

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
13. — Орлов год. 9; Кридор год. 11.00
20. Празник О. Миколи — Угринів год. 10

• **Ватикан проголосив,** що буде шукати порозуміння з комуністичним Китаєм, бо в кличах китайського комуністичного провідника Мао Дзедуна є деякі думки, що їх голосить християнська релігія.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

13 травня, неділя Мироносиць. † **Якова**

20 травня, неділя Розслабл. Акакія

22 травня, **вівторок** † Перен. м. св. Николая

24 травня, четвер †Кирила і Методія

27 травня, неділя Самаряни, Ісидора

Григоріянський календар

8 травня, вівторок **Івана Богослова**

9 травня, середа † Перенесення м.св. Николая

11 травня, п'ятниця † Кирила і Методія

13 травня, неділя Розслабл. Гликерії

20 травня, неділя Самаряники. Талелея

21 травня, понеділок † Константина і Олени

27 травня, неділя Сліпородж. Терапонта

31 травня, четвер **Вознесення ГНІХ.**

†

ЛВУ у Калгарах ділиться з українським громадянством і членством ОВУФ сумною вісткою, що в п'ятницю, 27 квітня ц.р. у Калгарах несподівано відійшов у вічність

бл. п. ПЕТРО КУЗЬМ'ЯК,

народжений 1 серпня 1926 року у Звенигороді львівського повіту на Україні. Член ОУН, довголітній та кількакратний член управи ЛВУ у Калгарах.

Похорон покійного відбудеться у суботу, дня 5 травня з церкви Успення Пресв. Богородиці у Калгарах при 704 - 6 вул. Норт-Іст.

Опечаленій родині складаємо найщиріші вислови співчуття.

Вічна пам'ять дорогому другові!

ОВУФ — Калгари

М. Андріїшин (голова)

Т. Тютько (секретар)

СПОМИНИ

Про Митрополита Кир Андрея Шептицького

Іван Лев граф Шептицький

VIII

Хоч коротенько, але хочу тут згадати людей, що становили найближче оточення Дядька Митрополита — тих, яких я сам добре знав і про кого я багато від Дядька чув.

Єпископ Йосиф Боцян побував кілька тижнів у Прилбичах уліті 1917 р. Розказував нам багато про життя Дядька Митрополита в московській неволі і про його виїзд з Росії через Швецію, Голляндію, Бельгію, Швайцарію до Відня. Звідти він тріюмфально приїхав до Львова у вересні 1917 р. Не знали ми тоді, що о. Й. Боцян вже був висвячений в єпископи. А сталося це під час арештування Дядька москалями в 1915 р. в готелю, мабуть, у Станиславові. Силою окремого привілею,*) який отримав Дядько Митрополит від Папи Пія X, мав він право таємно призначувати й висвячувати єпископів. Таке зробив і з о. Йосифом Боцяном, даючи йому при висвяченні свою палицю з викарбованим на ній іменуванням. (Таким самим способом ви святив потаємно за останньої війни єпископа Йосифа Сліпого, теперіщнього кардинала). Такий спосіб висвячення в єпископи наробив багато шуму в Римі. Щойно, на щастя, знайдений документ Папи Пія X зумів все вияснити.

о. Ковальський приїхав разом з Дядьком 1917 р. з Відня. Був ще в уніформі капеляна чи секретаря. Він був невідступним другом Дядька. Їздив з ним за кордон, а під час інтернування Дядька дуже відважно йому допомагав. Він був правою рукою Дядька Митрополита. Був незвичайно вірний і прив'язаний до нього та його родини. Знав про все, в усьому допомагав і старався про все. Був життєрадісний, дотепний і дуже інтелігентний. Для Дядька він був неоціненною і незаступимою особою.

(продовження на стор. 8.)

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ

ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ,

Даємо особисту та ввічливу послугу. Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.

LEYDEN'S Funeral Homes, LTD.

18 Ave. and 2 St. S. W. CALGARY 262-9101 and Claresholm 235-3212

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та ґраніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти. Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

ІНВЕСТИТУРА О. ПАРОХА МИРОНА ПИЛИПЧУКА НА ПОЧЕСНОГО КРИЛОШАНИНА МУС ДЖО, САСКАЧЕВАН

24 листопада минулого року в церкві „Успення Матері Божої" в Мус Джо відбулася інвеститура о. пароха Мирона Пилипчука на почесного крилошанина. Архиєрейським Молебнем до Пресв. Богородиці, що його відправив в приявности Преосв. Андрея (Роборецького) помінат о. М. Пилипчук в асисті о. митрата О. Пасічняка та почесного крилошанина о. В. Івашка, розпочато церковні святкування. Після Євангелії, о. М. Дзюрман ЧНІ з Йорктону виголосив проповідь в українській і англійській мовах. При кінці молебня відбулося поставлення о. М. Пилипчука на почесного крилошанина котре довершив Владика Андрей, вручаючи о. М. Пилипчукові нагрудний хрест як знак відзначення. Після тої церемонії, о. крил. М. Пилипчук зложив щиру подяку в першу чергу Пречистій Діві Марії за всі ласки й опіку, котрі він і його родина отримували впродовж важкого життя в часі другої світової війни, в таборах переселення після закінчення другої світової війни та в прибраній батьківщині Канаді. Особлившу подяку о. крил. М. Пилипчук від себе та своєї родини зложив Блаженнішому Верховному Архиєпископові Кардиналові Йосифові за наділення відзначення почесного крилошанина, а також щиро подякував Преосв. Владиці Андреєві за особлившу опіку.

Після Молебня, парафіяльний комітет під проводом п. Г. Лиса запросив всіх учасників врочистости на бенкет до „Парк Ладж Мотор Готелю". Після молитви, що її провів о. митрат О. Пасічняк, господар бенкету п. Г. Лис пояснив приявним ціль того бенкету та в імені парафіяльного комітету привітав усіх приявних парафіян та гостей, а зокрема привітав Преосв. Владику Андрея.

По бенкеті о. митрат О. Пасічняк перший зложив від світських священиків Саскатунської епархії гратуляції та привіт. О. митрат Пасічняк переповів також коротко життя та душпастирську працю о. М. Пилипчука в Україні перед вибухом другої світової війни, в часі другої світової війни, в переселенчих таборах для жертв другої світової війни в Західній Німеччині та протягом 24 років в провінції Саскачеван. Немов на фільмовій ленті проходили роки відданої та успішної душпастирської праці о. кирлошанина М. Пилипчука.

Від о. Редемптористів зложив привіт та гратуляції о. М. Бздель. Дальші привіти і гратуляції складали: головний лицар В. Б. Кротов від „Лицарів Колюмба", о. С. Ріплінгер від священиків латинського обряду, п. В. Давидюк від парафії Геффорд, п. О. Федорович від парафії Мус Джо, пані Г. Кушнір та Ю. Чекурлян від відділу ЛУКЖ, Г. Премеч від вівтарної дружини та зять і син о. М. Пилипчука д-р Н. Бек та д-р Ю. Пилипчук від родини. При складанні привітів обдаровано о. крилошанина М. Пилипчука різними дарунками.

Після усних привітів, господар бенкету відчитав листи та телеграми з привітами та гратуляціями від родини, приятелів та від говаришів священиків, що не могли прибути особисто на інвеституру о. М. Пилипчука.

Головного бесідника Владику Андрея представив о. ректор І. Ворона. Владика Андрей говорив про велику посвяту та відповідальність в душпастирській праці кожного священика, а відтак підчеркнув великі заслуги о. М. Пилипчука в душпастирській праці в Саскатунській епархії, в парафії Геффорд, а головно в парафії в Мус Джо, котра сьогодні є одною з кращих парафій Саскачевану. На закінчення Владика Андрей побажав о. крил. М. Пилипчукові Божих ласк, доброго здоров'я та витривалости в дальшій душпастирській праці протягом ще багатьох років.

о. крилошанин Мирон Пилипчук

На закінчення бенкету о. крил. М. Пилипчук зложив щиру подяку всім, що своєю участю в часі вручення крилошанський відзнак в церкві та на цьому бенкеті звеличали це його особисте свято, а зокрема зложив щиру подяку Преосв. Владиці Андреєві за перепровадження інвеститури та слова признання в часі гостинної промови. Дальше о. крилошанин зложив подяку представникам парафій, організацій та священиків за привітн та гратуляції як також за вручення дарунків. Спеціяльну подяку зложив о. М. Пилипчук своїй дружині Стефанії за її велику, повну посвяти, поміч в його душпастирській праці серед важких та невідрадних обставин. Цю останню подяку приявні прийняли щирими довготревалими оплесками.

Слід згадати, що крім вже вичислених взяли участь в церемонії інвеститури та в бенкеті ще й слідуючі отці: о. митрат І. Олійник, о. крил. Я. Ляшкевич, о. д-р Г. Миколів, о. В. Василишин, о. П. Гронський, о. В. Обаряник, о. В. Костюк, о. А. Музика, о. Л. Рамач та о. диякон Л. Романів. Зі священиків латинського обряду були: о. Ф. Лолас, ЧНІ, о. С. Ріплінгер та військовий капелян Р. М. Г. Гуллмін — всі з Мус Джо.

Після закінчення бенкету приявні підходили до о. крилошанина М. Пилипчука складаючи йому особисті побажання, ґратуляції а також і дарунки. Церемонія інвеститури в церкві та бенкет в честь о. крилошанина Мирона Пилипчука залишиться на довгі роки як милий спомин в пам'яті парафіян церкви Успення Матері Божої в Мус Джо про їх дорогого о. пароха.

Т. Б-н

ДЕСЯТИРІЧЧЯ СЛОВА НА СТОРОЖІ

Вінніпеґ (ТПРМ). З датою 1973 р. тут вийшло з друку десяте число річника „Слово на сторожі" — органу Товариства плекання рідної мови. Крім передовиці на зміст цього журналу складаються статті проф. В. Яцуна з Америки, ред. Ст. Радіона з Австралії, Ігора Качуровського з Аргентини, Ольги Войценко й ін. з Канади. В числі передруковано рідкісну статтю Г. Ілінського про слово „зайвий" („Україна" за 1914 р.) та деякі дані про етимологічний словник проф. Яр. Рудницького. „Рідномовні" вістки й відповіді на запити читачів закінчують цей випуск „Слова на сторожі" — єдиного журналу, присвяченого справі збережения й плекання української мови в діяспорі.

Адреса: 3597, Вінніпеґ 4, Ман., Канада.

Збірка на Шевченківську фундацію

в часі похорону бл. п. Михайла Лучковича, першого посла українського роду до федерального парляменту в Оттаві

В часі похоронних богослужб за бл. п. Михайла Лучковича, в днях 25 і 26 квітня, склали пожертви на Шевченківську фундацію:

по $20.00: п-ні К. Чічак, посолка до Албертської леґіслятури, адв. П. і п-ні О. Саварин;

по $12.00: о. М. і п-ні М. Мартинків;

по $10.00: Український Народний Дім, п. і п-ні Я. Берлад, д-р Н. Д. Голубіцький, п. О. Зинич;

по $5.00: п-ні О. Батицька, м. Байрак, інж. М. Бойко, І. Бойчук, Г. Байрак, п. і п-ні Ю. Хаба, А. Чарнецький, мгр. М. Хомяк, п-ні М. Цимбаліста, В. Дячук, Ю. Федунець, б. п. А. Головач, д-р В. Гирак, І. Гуцуляк, Д. Курбак, О. Лесів, д-р Б. Михайлишин, В. Паік, Н. Пугкий, І. Проць, В. Савчук, мгр. Ю. Стефаник, Н. Сус, п. і п-ні Г. Турко, Г. Йопик;

по $3.00: П. Босків, п-ні А. Купченко, п-ні Е. Верхомин, Г. Закотюк;

по $2.00: І. Бойко, п-ні П. Фарина, Б. Фіялка, І. Фляк, Я. Говда, інж. М. Когут, В. Кордовський, І. Козяк, П. Козяк, В. Красковський, п-ні Р. МкАллістер, С. Німчук, С. Філлипс, п. і п-ні Й. і М. Попіль, З. Прокоп, п. і п-ні М. Прокопчук, п. і п-ні Н. Ртацлів, П. Савіцький, П. Савчук, д-р Ник. Суховерський, п-ні Н. Войтків;

по $1.00: Ф. Байдала, Ю. Федечко, Т. Федорук, Н. Фіялка, п-ні А. Грегори, інж. В. Горбай, п-ні Н. Кошура, В. Ляпіцький, П. Мурський, Д. Прокоп, С. Ружицький, п-ні П. Саламандрик, д-р і п-ні Ярема Ю. Цюник.

Разом зібрано **$285.00**

Щира подяка від місцевого відділу КУК за поміч у збірці паням Марії Демчук і Марії Поренчук.

За Комітет Українців Канади, відділ Едмонтон,
Інж. М. Бойко, фін. референт

Відійшов один з великих українців

ПАМ'ЯТІ БЛ. П. МИХАЙЛА ЛУЧКОВИЧА

ВІД ШАМОКІНУ ДО ОТТАВИ

„Коли в майбутності доведеться історикові-літописцеві писати історію українців у Канаді, то безперечно вибір в 1926 р. першого українського посла Михайла Лучковича до федерального парляменту в Оттаві, буде відзначений як одна з найважніших подій в історії українських поселенців у Канаді, бо з того часу починається нова „переломова доба" в політичному житті українців у прибраній, новій вітчизні Канаді. Сповнилися тоді довголітні мрії українських поселенців мати свого представника в федеральному парляменті й ця почесна роля припала п. Лучкевичеві, який від 1926 р. до 1935 р. відіграв її як справжній державний муж". Так писав в місячнику „Український піонер" за травень 1955 р. його редактор покійний Т. Томашевський.

І справді, щойно зі смертю покійного Михайла Лучковича українці в Канаді усвідомили собі вповні, скільки зробив для піднесення імени українських поселенців у Канаді покійний Михайло Лучкович.

Михайло Лучкович прийшов на світ у шахтарському Містечку Шамокін, Пенсильвенія, США. Його батьки приїхали до США в 1887 р. з села Нове Село, повіт Новий Санч, Західна Галичина. В Шамокіні покійний Михайло вчився в школі до 1907 р., коли він переїхав до своєї сестри, заміжної за д-ром Новаком у Вінніпеґу. Тут закінчив він середну школу й записався на Манітобський університет, який закінчив у 1916 р. із відзначенням й дістав ступінь „бечелор оф артс". Після закінчення університету, він переїхав до Алберти, де початково вчителював у публічних школах, а відтак записався на відділ права Албертського університету. Одночасно він брав живу участь в громадському та культурному житті албертських українців, між якими тішився великою популярністю. До того причинилася багато теж його характерна вдача, українська національна свідомість та знання української мови, якої він навчився щойно в Канаді. Притому він дуже добре говорив англійською мовою, що виявилося в 1920 р. на конвенції партії Злучених фармерів Алберти (Ю-Еф-Ей). На цій конвенції було багато українських делеґатів, але не було нікого, хто міг би говорити поправно англійською мовою. На конвенції був приявний теж покійний М. Лучкович й українські делеґати попросили його, щоб він говорив у їхньому імені. Покликаний предсідником до слова М. Лучкович сказав промову такою гарною англійською мовою, що англійські делеґати були зачаровані промовою Лучковича, а українські, з радости, прослезилися. Тому не диво, що в 1926 р., як відбувалися вибори до федерального парляменту веґревильські українці звернулися до М. Лучковича, щоб він погодився бути кандидатом на федерального посла. Лучкович погодився й на номінаційній конвенції в Мондер Лучкович дістав найбільше голосів з усіх кандидатів. А в федеральних виборах, що відбулися осінню того року, Лучкович дістав 700 голосів більше від свого суперника МекКалума. Хоч того дня падав густий сніг й доїзд до виборчих приміщень був нелегкий, то українці веґревильської виборчої округи цілий день возили своїми автомобілями тих виборців, що не мали чим доїхати до виборів. Чимало автомобілів тоді застрягло було в снігу, або опинилося в рові й їх треба було витягати кіньми, то українці веґревильської округи тим не зражувалися, але завзято цілий день возили наших людей до виборчих приміщень.

Покійний М. Лучкович був добре обзнайомлений з проблемами канадських українців, а, як посол, він познайомився з багатьома канадськими політиками, пізнав їхнє ставлення до українців і побачив, що між канадцями англійського роду панує велике упередження до українців та недоцінювання їхнього вкладу в розбудову Канади. Лучкович поставив за завдання свого життя боротися з дискримінацією канадських українців та за зрівнання їх у правах з канадцями іншого походження. Треба признати, що покійний Лучкович не лише проломав перші льоди в тому напрямі, але й добився неабияких успіхів.

Саме в тому часі єпископ Англіканської церкви в Канаді Дж. Ллойд з проповідальниць у англіканських церквах та в пресі вперто виступав проти політики канадського уряду, який впускав до Канади багато іміґрантів не-англійського походження, а притому Ллойд накидався на українських поселенців, називаючи їх різними згірдливими назвами. Посол М. Лучкович виступив у парляменті відважно й завзято проти накидів Ллойда на українських поселенців, доказуючи, що вони працьовиті люде, лояльні горожане Канади, які заслуговують на пошану й признання всіх канадців.

Відважний виступ М. Лучковича в парляменті не лише примусив замовкнути тодішних англійських шовіністів та дискримінаторів, але знайшов живий відгук у канадській англійській пресі, яка теж виступила проти єпископа Ллойда та стала в обороні нових канадських поселенців, а між ними й українців. У той спосіб Лучкович здобув у федеральному парляменті визнаня для українських поселенців, як рівновартних громадян Канади. Вправді ще й потім деякі шовіністичні англосаси виступали проти українців, називаючи їх різними згірдливими менами, але робили то вже рідко й завжди зустрічалися з гострою відсіччю українців. Виступ М. Лучковича поклав край всяким клеветливим виступам проти українців й був започаткуванням боротьби за рівноправність усіх мешканців Канади, що знайшло відтак вислів у схвалені закону про людські права для всіх канадців, що їх ухвалено зперше в федеральному парляменті за прем'ерства Дж. Діфенбейкера, а відтак потверджено в законах поодиноких провінцій.

* **Югославський президент Бр. Тіто міняє систему виборів до парляменту. Тепер послів вибиратимуть робітничі юнії в різних заводів та фабрик.**

БАТУРИН

Історична повість (77)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Розбрились по хатах одинцем, найбільше по двох трьох. Нема що триматися купи, хай кожний промишляє, як може. Купою тепер далеко не зайдеш, бо не важко попасти тепер на московську патрулю, одинцем всетаки скорше якось даш собі раду.

Свої не зрадять, а поможуть. Числили на спочуття. Дехто гадав спочити трохи, поживитися і дальше йти, бо не в одного були у недалеких слободах родичі, або знайомі. Ранених, або тут сховають, поки не видужають, або перевезуть у сіні, в трощі, тощо, є всякі способи помогти ближньому, якщо охоти не бракує. Чечель заждав, поки не примістилися люди, а тоді, його чура застукав до якогось вікна.

Нескоро й нерадо відчинили. Такі часи, що по ночах краще не пускай знайомого в хату.

«А хто там?» — питав хазяїн, заглядаючи крізь вікно.

«Перше впустіть, а тоді й почуєте хто», — відповів чура. Хазяїн, почувши хлопячий голос, відчинив двері і впустив чуру. Цей розказав йому, який то нічний гість за порогом чекає.

«Божеж ти мій!» — заметушився хазяїн. «Чомуж ви мені зразу того не казали?». Вибіг, за коліна Чечеля обіймив. «Простіть, що ждали. Будь ласка, заходьте. Жінко, докинь до печі трісок. Подай нам теплої страви, не гайся. Не сподівався я такого гостя, куди там, куди!»

Він колись козакував, а тепер сидів на невеличкім хазяйстві; вітати полковника в своїй хаті, хоч би тільки припадково, це була для нього велика честь. Не скривав своєї радости. Але зараз же догадався, в чім діло. Знав, що москалі облягають Батурин, а коли Чечель тут, так, значиться, з Батурином погано. Глянув зпід ока на гостя і на його чуру, але питатися не смів. Не міг. Важко було. Догадувався, що почує.

Зложив укількоро коврик і постелів на лавці. «Сідайте, ваша милосте. Тут вам краще буде. Ви здорожені. Боже ти мій, Боже!»

Не знав, як йому повести розмову.

Чечелеві теж важко було починати. В його душі Ненаситець ревів, обривалися кручі й летіли у пропасть, небо валилося на землю, а земля западалася кудись.

Хазяйка накривала стіл. Ставила страву, хазяїн краяв хліб і наливав горілку. «Не знаю, чи смію вас просити», — говорив, подаючи чарку.

Чечель випив мовчки. Позволив чурі сісти за стіл і просив, щоб і йому чарку подали. «Продрог хлопець», — сказав, — «дивуюся, що не прилишився, як другі».

«Славний з нього козак», — похвалила хазяйка й погладила хлопця по голові. «Хай здоровий росте. Хоробрих козаків нам тепер треба більше, ніж коли». Вона не втерпіла, «а щож там у Батурині чувати?» — спитала.

Чечелеві почорніло в очах. Це просте питання поставило перед ним у повний ріст цілу велику і страшну подію.

Махнув рукою.

«Невжеж?» — спитав тривожно хазяїн.

«Еґеж», — відповів за Чечеля чура. «Нема нашого Батурина, нема!» Закрив долонями очі й заридав, як дитина. Хазяйка пригорнула його до себе. Хазяїн стояв, ніби стовп. Задеревів. «Нехай діється воля твоя святая», — сказав по хвилині й перехрестився до образів. Важка мовчанка гнітила їх. Тільки хлопець плакав, аж заходився. Ніхто не потішав його, знали, що він за всіх їх плаче і що на цей плач ніякої потіхи бути не може.

«Страва стигне», — озвався врешті хазяїн, звертаючись до Чечеля. «Їжте, ваша милосте, кріпіться, бо на тім, що сталося, ще не кінець».

«Це що лиш початок», — притакнув Чечель.

«Початок, а кінця ще й не видно. Багато ще прийдеться нам витерпіти, багато ще потече сліз і крови, поки буде так, як треба».

«Ісусе, Христе, Сине Божий, помилуй нас», — молилася хазяйка, а хазяїн, помовчавши хвилину, спитався несміло:

«Як же він, той Батурин, здався, чи як?»

«Ні, — відповів Чечель. «Його москалі здобули».

«І зруйнували», — доповів чура.

«Здобули. Я так собі й гадав, бо колиб здався, то не гостив би я вас нині в своїй хаті. Нехай же Богові милосердному буде дяка й за те. Добре, що не здався. Бо погадати собі, який би це був сором. Резиденція, президія і — здалася. Правду сказати, я того й не сподівався. Чечель і Кеніґзен, гадаю собі, і здали москалям Батурин. Ні, цього бути не може».

«Не здобулиб москалі Батурина», — почав крізь сльози чура, «якщо Ніс не зрадив би був входу».

СПЕЦІЯЛЬНІ
ПОСИЛКИ
ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР АВТОМОБІЛІ
В УКРАЇНУ
ВПОВНІ ГАРАНТОВАНІ ДУЖЕ СКОРА
ДОСТАВА
ВИБИРАЙТЕ З ЦИХ НОВИХ МОДЕЛІВ
ЖИГУЛІ ВАЗ 2101 США $3520.00
НАЙНОВІШНІЙ УДОСКОНАЛЕНИЙ ЕКСПОРТОВИЙ МОДЕЛЬ
ЖИГУЛІ ВАЗ 2103 США $4036.50
ФУРГОН СТЕЙШЕН АВТОМОБІЛЬ США $3881.25
ЕКСПОРТОВИЙ МОДЕЛЬ
МОСКВИЧ 412 ІЕ США $3570.00
МОСКВИЧ 408 ІЕ США $3285.00
ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗАЗ 968 США $2250.00
ЖАДАЙТЕ НАШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ БЮЛЕТЕНІВ ЗІ СВІТЛИНАМИ АВТОМОБІЛІВ.
ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
NEW YORK, N.Y. 10010
Тел.: 982-1530
МИ МАЄМО 24 РОКИ ДОСВІДУ В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ И МИ МАЄМО БАГАТО ТИСЯЧІ ЗАВДОВОЛЕНИХ КУСТОМЕРІВ

BAYDALA DRUGS
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Щадіть безпечно в корисному банку

Мільйони канадійців щадять у нас. Ми є одним з найбільших і найстарших заснованих банків в країні. В Royal Bank ви одержите високий відсоток на ваших ощадностях, і також повну забезпеку. Royal Bank є членом Канада Депозит Іншуранс Корпорейшон. Заходьте і відвідайте нас кожного разу, коли ви потребуєте поради або інформацій ...наприклад, якщо ви бажаєте вислати гроші для когось в іншій країні. Ми будемо завжди щасливі вам помогти.

"Хтось говорить по-українському у відділі недалеко вас".

Вони допоможуть Вам вибрати зразок конта, який є для вас найкращий.

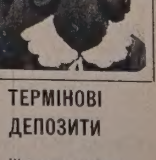

ОСОБИСТЕ ЧЕКОВЕ КОНТО

Вигідний спосіб, щоб платити ваші рахунки — і держати рекорд з того, що ви видали. При кінці кожного місяця ми посилаємо вам перечислений звіт з вашого рахунку і всі ваші анульовані чеки.

БОНУСОВЕ ЩАДНИЧЕ КОНТО

Це конто виплачує вам високий відсоток на ваших ощадностях, і ви не одержуєте чеків, які спокушували б вас, щоб видавати. Якщо ви бажаєте витягнути гроші, ви тільки зайдіть до банку.

ТЕРМІНОВІ ДЕПОЗИТИ

Ці депозити зискають додаткову високу ставку від відсотків понад нерухомий період часу. Засягніть повні деталі в вашому Royal Bank Відділі!

ROYAL BANK
-the helpful bank

КОМЕНТАР

СКЛОНІМ НИЗЬКО НАШІ ГОЛОВИ НАД МОГИЛОЮ МИХАЙЛА ЛУЧКОВИЧА

В минулу суботу, 21 квітня, відійшов у вічність Михайло Лучкович, батько українських парляментаристів і політиків у Канаді, канадсько-український письменник, людина всеукраїнського маштабу

Покійний не був довго послом до федерального парляменту в Оттаві (1926-1935), проте за цей короткий час встиг покласти тверді фундаменти під канадсько-українську політику, здобувши славу й пошану не тільки для себе, але й для „людей у кожухах", канадських українців. З одного боку Він з великим завзяттям, відвагою і талантом боронив прав української спільноти в Канаді, — всеканадський відгомін найшла Його славетна промова проти дискримінаційного нападу єпископа Льлойда з Принс Алберт, виголошена 28 травня 1929 року, — з другого боку Він, з уваги на тяжке становище українського народу на рідних землях, використовував високу трибуну канадського парляменту для оборони його прав, постійно порушуваних так польським окупантом на західно-українських землях, як і російським комуністичним режимом в Україні над Дніпром. Світового розголосу набрала, наприклад, його боротьба проти пацифікації в 1931 році. Його слідами пішло наступне покоління українських парляментаристів у Канаді, отже Антін Глинка, Іван Дікур, Амвросій Головач та інші.

А Його боротьба проти російсько-комуністичного свавілля в Україні не припинялася майже до кінця його трудолюбивого життя. Використовуючи своє знамените знання англійської мови, Покійний написав сотки листів до канадської преси, меморіялів і листів до видатних канадських і американських політичних діячів і державних мужів. Він був одержимий ідеєю оборони рідного народу, вважав, що боротьба за людські й державні права для цього народу це Його власна, найбільш особиста справа.

Михайло Лучківич, народившись у лемківській родині в Шамокін, Пен., не виніс з дому знання української літературної мови, тому вперто вивчав її ціле своє життя. Проте його знання англійської мови було знамените, в інших умовах він, здається, ставби письменником. На превеликий жаль, Він звернувся до літератури, як знаряддя політичної боротьби, аж наприкінці свого життя.

В 1952 році вийшла друком в усьому світі відома книжка Миколи Приходька, п.з. „Один з 15 мільйонів", переживання в'язня в советських концтаборах, яку прегарно переклав Покійний, в 1959 році вийшли, знов же в Його перекладі, „Сини землі" Іллі Киріяка та „Ротонда душогубців" Тодося Осьмачки, ця остання теж про червоний терор в Україні, а в 1964 році за Його редакцією вийшла антологія українського оповідання п.з. „Їх земля".

В наступному 1965 році появилася в англійській мові єдина Його власна книжка „Український канадець у парляменті", в якій Він розказує не тільки про свою політичну карієру, але й про життя канадсько-української спільноти. Закінчує Він її реченням, що може послужити епітафією на Його пам'ятнику

„Ціле своє життя я твердо вірив, що льояльність Україні аж ніяк не суперечить льояльності прибраній батьківщині Канаді".

Ю. Клиновий

Товариство українських пенсіонерів

При кінці січня ц.р. основано в Едмонтоні Товариство українських пенсіонерів при УНД-омі в Едмонтоні. Ініціятором цього Товариства був п. Гр. Якимечко, який скликав сходини пенсіонерів на день 29 січня і з'ясував завдання та користи, що можуть бути з оснування такого товариства. П. Г. Якимечко завважив теж, що федеральний уряд дає грошову допомогу на видатки для такої організації. На перших сходинах вписалося в члени понад 50 пенсіонерів. Тоді теж вибрано дирекцію Т-ва в такому складі: О. Кондратюк, Т. Кунцяк, Ф. Шарун, О. Марцало Н. Гевко, Я. Чайківський, Н. Фіялка, К. Кантор, В. Дорош, В. Муж і п-і К. Смолик. Відтак вибрані директори обрали своїм головою п. К. Кантора, а секретарем п. Ф. Шаруна.

Було рішено, щоб Товариство прийняло назву: „Ретайред Юкранієн Кенедієн Асосіейшен". Нова управа подала вже внесок до федерального уряду про допомогу („грент") із фонду „Ню Горізон". Внесок Товариства уряд прийняв і Товариство незабаром повинно дістати гроші на свою діяльність.

За минулих три місяці відбувалися щопонеділка вечером сходини членів. Досі члени Товариства мали нагоду прослухати три доповіді: п. Гр. Якимечка про Тараса Шевченка, д-ра М. Снігуровича про хвороби Т. Шевченка та адв. П. Саварин про конечність для старших людей мати заздалегідь виготовлені тестаменти.

Всі доповіді були дуже цікаві й повчаючі. Майже на кожних сходинах висвітлювано фільми з українського життя. Фільми висвітлювали: Т. Федорук, Я. Федорів, В. Горбай, п. Пелех та д-р Л. Фарина, який висвітлив фільм зі своєї подорожі в Україну. Майже на кожних сходинах п-і К. Смолик подавала смачну перекуску та каву, за що всі члени Товариства їй дуже вдячні.

Кромі вищезгаданих програм, п. інж. В. Горбай почав курс різьбарства, а п. К. Кантор співу для тих, що були тим зацікавлені.

Чергові сходини членів відбудуться в понеділок, 14 травня в год. 8-ій вечора. Просимо теж вступити в члени Товариства тих пенсіонерів, що ще досі не є його членами.

Подав Д. Пронюк

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ З НОВИХ ВИДАНЬ

Неділя, 6 травня:

Спільне свячене парафії св Юрія Побідоносця о годині 2 попол. в залі УНДому 9620 - 109 Аве.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ✠ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✠ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ✠ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✠ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

Вісті з Едмонтону

Загальні збори катедральної парафії

У неділю, 25-го лютого, год. 3 попол. п. В. Федина, голова церковного комітету, відкрив, після молитви, в катедральній залі загальні збори парафії св. Йосафата в Едмонтоні. На предсідника цих зборів приявні обрали д-ра Я. Онуферка, на секретаря п. Є. Апонюка.

Було прочитано протокол з минулорічних зборів і його прийнято без змін.

Звіт секретаря п. Х. Дмитрука, який на той час був службово поза Едмонтоном, прочитав п. Є. Апонюк. Церковний комітет відбув 10 засідань, на яких радили над потребами парафії, зокрема над потребами молоді; розглядали проблеми зв'язані з плянуванням будови осередку; схвалили церковний бюджет і полагоджували біжучі справи.

Із всесторонньо опрацьованого звіту фінансового секретаря інж. М. Бойка, збори довідались, що минулий рік був кращим і успішнішим; фінансовий вислід був кращий, як предвиджували у бюджеті і, по виплаті зобов'язань, було відкладено деяку суму на фонд будови.

П. М. Олійник, який виконував обов'язки господаря розповів про численні праці, які треба було зробити, щоб втримати в порядку церковні будинки і п'ять домів, що їх недавно набула парафія.

Від підкомітету зв'язків, який мав за завдання договоритись з громадськими організаціями в справі побудови спільного центру в північному Едмонтоні звітував д-р Я. Онуферко. Цей підкомітет діяв через кілька років: відбув більше сходин і нарад з представниками громадських організацій але, на жаль, всі заходи залишилися без успіхів.

Від допоміжного підкомітету жінок говорила п-і К. Смолик про дуже важку працю, в більшости старших жінок, про працю, яка приносить чималий прибуток церкві і до якої повинен включитися загал нашого жіноцтвa.

Накінець промовив голова п. В. Федина. Він з признанням висказав про співпрацю з членами управи. Здав звіт зі своєї діяльности, в якій окрему увагу присвячував плянуванням будови центру й самий виготовив начерк такої будови. На жаль, фінансово парафія ще не була готова почати здійснювати такий плян в минулому році. Але воно конечне зробити то в майбутньому.

П. О. Жарський, від контрольної комісії ствердив, що парафіяльне книговодство було найдено у зразковому порядку і висказав признання фінансовому секретареві і поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій управі, що збори приняли одноголосно.

В дискусії над звітами треба окремо відмітити завваги п-і А. Прийми, яка домагалася, щоб у протоколи річних загальних зборів були включувані теж звіти з діяльности парафіяльних організацій, які роблять багато для добра парафіяльної спільноти, бо вони опікуються рідною щколою, ведуть діточий садочок, курси українських танків, допомагають в парафіяльних підприємствах тощо.

З черги п. Г. Савчин від номінаційної комісії, до якої входи: Н. Крайчий, М. Поренчук, К. Смолик, Г. Савчин, Г. Гапка, Є. Апонюк і О. Брода — прочитав листу пропонованих членів церковного комітету на 1973 рік, а саме: кол. голова п. В. Федина, голова п. О. Брода, заступники голови: П. О. Король і п. І. Лагола, секретар т. В. Стебельський, фін. секретар п. М. Іванків. Члени управи: Г. Савчин від відділу БУК, Н. Крайчий від 1-го відділу „Добра воля", М. Поренчук від 2-го відділу ЛУКЖ, К. Смолик від Апостольства молитви, Г. Гапка від УКЮ. Контролери: П. Кул, М. Шевчук і О. Жарський. Члени параф. ради: Є. Апонюк, д-р В. Байрак, інж. М. Бойко (який однак зрезигнував), В. Гладушевич, Е. Костишин, В. Марич, М. Олійник, д-р Я. Онуферко, В. Паїк, Г. Панасюк, Л. Пастушенко, Ф. Пасірник, Я. Прокопчук, Я. Прийма, В. Саганський, адв. П. Саварин і Т. Шарун.

Інших пропозицій не було й ту листу схвалено одноголосно. П. О. Брода, новий голова, подякував за вибір і запевнив, що нововибрана управа постарається виконати належно свої завдання, зокрема в справі розбудови парафії, якщо громада їх підтримає.

На закінчення парох, о. Ю. Ковальський підчеркнув, що парафія не тільки зорганізована релігійна громада але жива клітина Божої установи — Христової Церкви. В ній мусить пульсувати християнське життя і якщо воно буде на належному рівені, буде можна успішно розв'язати й інші проблеми й труднощі.

Наша парафія — то українська католицька катедральна парафія, отже вона є частиною Української Католицької Помісної Церкви. Щоб наша парафія була сильна, треба конечно, щоб її члени бажали єдности всіх українців католиків по всьому світі і для тієї єдности в своїй рідній парафіяльній церкві трудилися й жертвували.

О. парох подякував отцям душпастирям, що помагають в катедральній парафії, як також голові і всім членам минулорічного комітету й привітав нововибраного голову і членів цьогорічного комітету, бажаючи їм Божого благословення і успіхів, та молитвою закінчив збори.

Загальні збори Пласт-рияту

„ПОМІЧНИКА" ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ

Річні збори Пласт-Прияту відбулися 3 березня ц.р., у пластовій домівці тиждень пізнійше як було заплянoвано. Предсідником зборів був п. Я. Гуглевич, а секретарював п. І. Кухаришин. Уступаючій управі Пласт-Прияту зложено признання за велику працю вложену при перебудові і відновленні пластового дому. Особливо щиро дякувано п. Буракові за його величезний вклад праці.

До нової управи на 1973 р. увійшли: Я. Прокопчук — голова Пласт-Прияту О. Гошовський — заступник голови, І. Кухаришин — секретар, С. Пухир — скарбник, Ю. Климкович, С. Москаленко — господарська комісія, І. Бумбак, С. Марків і В. Маркевич — контрольна комісія. До жіночої секції увійшли пані — П. Дедів, Л. Гавриш, С. Прокопчук, М. Пастушенко, Т .Стефанів і М. Слабий.

В цьому році Пласт-Прият буде старатися збільшити своє членство, як рівнож ширити пластову ідею і впливати, щоб збільшився доплив дітвори до Пласту. Пласт-Прият буде старатися давати матеріяльну поміч у праці пластової Станиці. Постарається виготовити спортову площу для кошиківки і відбиванки, біля пластової домівки.

Пласт-Прият закликає громадян стати приятелями Пласту-прибрати членство Пласт-Прияту, щоб в такий спосіб допомагати Пластові і зберегти — українську молодь!

Станичний референт преси
Н. Ц.

Проф. Яр. Рудницький

НА НАУКОВОМУ ВІДРЯДЖЕННІ В БРАЗИЛІЇ

Вінніпег (ДС). Проф. Яр. Рудницький, голова Департаменту Славістики Манітобського університету, виїхав дня 20. 4. 73 до Бразилії на запрошення федерального університету в Курітібі, Парана. В квітні й травні ц.р. він вестиме семінар і допомагатиме в організації післяградуаційних студій славістики в цьому університеті.

Його подорож спонзорована спільно Канадською Екзекутивною Службою (СЕСЕ) в Монреалі й федеральним Міністерством Освіти в Бразилії. Проф. Рудницький повернеться до Канади в місяці червні, щоб взяти участь у конвенціях наукових товариств Канади в Кінгстоні, Онтаріо.

У військовому поїзді, що переїздив через Каліфорнію, зірвалася одна з 7.000 бомб, що їх перевожено в 21 спеціяльних ваґонах. Наслідком вибуху пошкоджено 400 домів, 10 знищено зовсім, а 40 осіб було поранених. Шкода перевищає два мільйони долярів.

Цьогорічний Великдень в парафії св. Юрія Побідоносця

Празник Христового Воскресения відсвяткувала цього року парафія св. Юрія Побідоносця неменш торжественно, як і попередніми роками. Хіба на одну обставину могли всі звернути увагу — перший раз за всі роки існування нашої парафії на Великдень не було між нами нашого Владики Преосвященного Кир Ніла. Але всі ми знали, що наш Владика не міг взяти участи в великодній св. Літургії тільки тому, бо співслужив її на Великдень в Вінніпегу з головою нашої Помісної Церкви Їх Блаженством Йосифом VII та прочими нашими канадськими Владиками. Ми тішилися тією обставиною, бо вона унаочнювала всім значення помісности нашої Церкви, її єдність в особі її Первоієрарха патріярхорівного Верховного Архиєпископа і Кардинала Йосифа VII.

Торжествену великодню св. Літургію відправив в нашій церкві канцлер нашої єпархії митрофорний протоієрей Михайло Сопуляк у сослуженні сеніора о. Юрія Малого. Дияконував о. В. Тарнавський, до Служби Божої співав чоловічий ансамбль під управою Михайла Свистуна. Св. Сповіддю служив вірним о. д-р Е. Камінський. Не тільки церква, але й церковний підвал заповнили люди вщерть, унаочнюючи цією масовою участю в богослуженні те, яке велике значення в нашому народньому житті має наша рідна Церква. Багато з них приступали до святих Тайн.

По Службі Божій відбулося торжественне свячення пасок. Треба жаліти, що невигразна весняна погода не дозволила довершити цього чудового обряду свячення пасок на дворі біля церкви. Все ж таки це не вменшило поваги хвилини свячення великодніх дарів у церковному підвалі та рідній школі. Торжество Великодня почалось Воскресною Утренею. Пополудні була ще служена Воскресна Вечірня. В день Великодня членкині Марійської дружини пань відвідали зі свяченим хворих у Росл Александра шпиталі та хворих парафіян у інших шпиталях Едмонтону.

В Понеділок та Вівторок служились у церкві св. Юрія всі Богослуження приписані рідним обрядом. В Світлий Понеділок надавалась з француської радіостанції Великодна радіопередача. У Велику П'ятницю Преосвященний Владика Ніл взяв участь у обряді положення Плащаниці. Незвичайно приємно вражав процесійний похід із Плащаницею довкруги церкви. Його очолювали несучі хрест, тетерці, хоругви та багато хлопчиків із калаталами в руках. Більш чим годину підступали вірні до Плащаниці, щоб її поцілувати. Зворушуючий і повний поваги був це образ. Вечером в Велику П'ятницю о. Юрій Малий, що того саме дня закінчив 73 роки трудолюбивого свого життя, відправив у сослуженні о. В. Тарнавського та о. Е. Камінського Єрусалимську Утреню. Наші серця з вдячністю звертаються до Господа Бога та дякують за благодаті, якими Господь спомагав нас у цьогорічних великодніх святкуваннях. Ждемо з тугою радісного дня воскресення волі українського народу та Христової Церкви на землях України. **(о. В. Т.)**

Ванкувер вітає Верховного Архиєпископа

Ванкувер і околиця вже вдруге мали нагоду й привілей вітати Його Блаженство Верховного Архиєпископа Йосифа VII. По 1968-му році Його Блаженство вже другий раз поставив тут перший крок, починаючи свої відвідини по осередках українських скупчень на терені Канади.

Хоч Блаженніший приїхав літаком у п'ятницю, 12-го квітня в год. 12.55 попол., то коло сотні мирян і священиків стрічало Його на летовищі, де Преосв. Кир Ніл привітав Блаженнішого від усіх присутніх, а діти в українських строях, передали квіти з короткими словами привітів.

З летовища місцева поліція супроводила валку біля 30 автомобілів до резиденції манастиря ОО. Василіян, де Блаженніший користувався їх щирою гостинністю під час побуту у Ванкувері. Вечером була стріча чільних громадян і священства у місцевій резиденції.

Однак тяжка праця останніх тижнів і виснажуюча подорож ослабили здоров'я Дорокого Гостя і Блаженніший не міг віддати всього часу для української громади Ванкуверу.

Заплянована Архиєрейська свята Літургія на суботу 13 квітня почалася у відсутності Блаженнішого. Преосв. Владика Ніл почав Богослужбу в асисті ОО. Василіян і дооколичних священиків та в присутності місцевого латинського архиєпископа ВПреосв. Кірнея. Біля тисячі вірних наповнило Божий храм, а на обличчях кожнього було видно сум і журбу за стан здоров'я Блаженнішого, якого не було при престолі.

Кульмінаційною точкою була несподівана поява Блаженнішого при престолі перед самим освяченням. Сльози радості і молитви гарячої охопили присутніх.

По св. Літургії було святочне прийняття в домівці українського центру при церкві ОО. Василіян, в якому взяло участь около 500 людей. Ванкуверський відділ ЛУКЖ приготовив обід, під час якого хор під проводом п. В. Шміґеля виконав прегарно кілька пісень. Господарем прийняття був суддя о. Н. Бартман.

Привіт від священиків зложив о. Б. Ганушевський, від провінційного уряду посол Г. В. Лавк, від Ради за Патріярхат української Католицької Церкви в США п-і Романа Навроцька з Філядельфії, а від місцевої Ради п. В. Климко.

Та коротка, хоч обмежена часом і недугою, приявність Достойного Гостя серед українців Ванкуверу залишиться глибоко записана у серцях всіх приявних. Вона також збудила нову віру в наші не тільки релігійні, але також національні ідеали та оживила надію на остаточне здійснення нам спільних мрій і ідеалів. **В. К.**

Північна залізниця втратила 6.4 мільйони

Збудована поперед н и м албертським урядом північна залізниця для довозу природних багатств мала в минулому році 6.4 мільйони долярів страти. В 1971 р. вона принесла 6.7 мільйонів долярів страти. Від 1968 р. залізниця втратила 33 мільйони долярів.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

УВАГА!

Концерт

УКРАЇНСЬКОЇ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

під орудою Гр. Китастого

НЕДІЛЯ, 13 травня 1973 р.

заля Ювілейної авдиторії в Едмонтоні
(114 вулиця і 87 авеню)

КВИТКИ В ЦІНІ: $6 — $5 — $4 — $3

можна купити заздалегідь
в УКРАЇНСЬКІЙ КНИГАРНІ (10205 - 97 вул.)
та в МАЙКС Тикет Оффіс (10062 - Джаспер авеню)

УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ КРЕДИТІВКИ
В ЕДМОНТОНІ
бажає
ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ ТА ЇХНІМ РОДИНАМ

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Про ріст і постійний розвій української кредитівки в Едмонтоні свідчить не тільки сума фінансових оборотів, що збільшується з кожним місяцем і сягає півтора мільйона долярів, але і постійний ріст нових членів, що дійшли до понад 1200 осіб.

Члени української кредитівки в Едмонтоні знають, що можуть дістати позички в своїй кредитівці на найдогідніших умовинах і на найрізноманітніші потреби, а саме: на **купно і направи домів;** на **все хатнє влаштування, як ось: меблі, холодільники, морозниці; на купно і розбудову варстатів праці і різнородних підприємств;** на **весілля;** на **відпочинкові вакації і подорожі в Україну, як і в інші частини світу.**

Члени української кредитівки в Едмонтоні переконалися, що вона платить високі відсотки від усіх ощадностей включно з речинцевими, себто термінованими **на один або два роки.**

Всі ощадності обезпечені до суми 2000дол. до 55 року життя членів, а їхні позички до 10,000 дол.

Тому хто ще з українців та їхніх родин в Едмонтоні не є її членами нехай впишеться негайно — це ж бо ваша кредитівка.

Українська кредитівка відкрита кожної середи від год. 7—9-ої вечора і
кожної суботи від год. 10 — 1-ої вполудне.

Домівка української кредитівки в Едмонтоні: 9710 - 108 А Евеню.

За всіма інформаціями, будь ласка, звертайтесь до скарбника п. Ореста Жарського, тел. 479-2613, або до голови п. Й. Степи, тел. 474-5437.

З ВІДВІДИН ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА В ЕДМОНТОНІ

Перед Архиєрейською св. Літургією в катедрі св. Йосафата, зліва: Преосвящ. Василь (Лостин) із Філядельфії (частинно закритий), Преосвящ. Ісидор (Борецький), Верховний Архиєпископ, Преосвящ. Андрій (Роборецький).

II
АРХИЄРЕЙСЬКА СВ. ЛІТУРГІЯ

І хоч у неділю, 15 квітня віяв далі дошкульно морозний вітер, просторий храм катедральний св. свщм. Йосафата був заповнений вщерть вірними, молоддю і представниками організацій, товариств й установ ще заки почалась архиєрейська св. Літургія. Тому в залі під церквою вірні, яким не щастило протиснутись у храм, слідкували за архиєрейською св. Літургією, передаваній на екрані телебаченням. Кілька хвилин по год. 10-ій приїхав Верховний Архиєпископ, Блаженніший Йосиф VII з Владикою Нілем і пройшов, від входової брами до катедрального храму, поміж виструнчені лави зорганізованої молоді Пласту і СУМ-у, що уставилась двома рядами, з прапорами, під проводом станичного пл. сен. М. Стефанова і голови СУМ-у П. Дацькова. Найдостойнішого Гостя прийшли привітати теж, з своїми прапорами, представники Стрілецької громади, Братства колишніх вояків I дивізії УНА та братніх організацій Визвольного Фронту. Благословляючи хрестом молодь і вірних Блаженніший Йосиф VII ввійшов до храму, де його привітав на порозі зворушливою промовою о. парох Ю. Ковальський і три Владики, під проводом Митрополита Максима, та передав ключі як господареві і Первоієрархові Української Католицької Помісної Церкви. Зміцнений мішаний хор катедрального храму, під проводом М. Іваника привітав многоліттям, що його часто повторював підчас св. Літургії. Архиєрейську Службу Божу з Блаженнішим Йосифом VII сослужили: Високопреосвященніший Митрополит Максим, Преосвященні Владики: Ніл, Ісидор, Андрей і Василь (єпископ-помічник з Філядельфії), митрофорний о. протоієрей М. Сопуляк та ігумен о. В. Дрібненький, ЧСВВ, парох св. Василія в південному Едмонтоні. Діяконували: почесний крилош. о. В. Тарнавський і о. Б. Снігурович. Урочисту і торжественну архиєрейську св. Літургію сфільмувала станція телебачення К'ю-Сі-Ті-Ві і передала її повнотою в Велику П'ятницю, за новим стилем, 20 квітня від год. 5.30 до 7-ої пополудні, в Кепітал Кейбел Ті-Ві від год. 7-ої до 8.30 вечора.

По св. Євангелії Владика Ніл звернувся з щиросердечним, теплим словом до Його Блаженства, Верховного Архиєпископа і Первоієрарха Української Помісної Церкви.

СЛОВО ВЛАДИКИ НІЛА

Несподівано, попри престольні осідки єпископів: Торонта, Вінніпеґу і Саскатуну, Блаженніший загостив і до Едмонтону. Несподівано, після сорокового всесвітнього Євхаристийного Конгресу в Австралії і відвідинах на острові Тайвань (Формозі) та Японії, на запросини Апостольських Нунціїв, Делеґатів та Архиєпископів, приїхав простуджений з Ванкуверу і тому можливі зміни в запланованій програмі в Едмонтоні. Взагалі, коли глянути на пройдене минуле десятиріччя Його Блаженства, то воно чомусь було повне несподіванок в історії Української Помісної Церкви.

Великою бо несподіванкою була пропам'ятна неділя 10-го лютого 1963 р., коли то ватиканське радіо подало в своєму комунікаті ось що: папа Іван XXIII прийняв на приватній авдієнції Владику Кир Йосифа Сліпого, українського львівського Митрополита. Цей комунікат Ватикану повторили радіовисильні, станції телебачення і пресові агенції по цілому світі тієї ж неділі пополудні. По 18-ти роках ув'язнення, по тундрах і тайгах — ця вістка з 10 лютого 1963 року була такою несподіванкою, неймовірною і сензаційною, що хто її вперше почув у понеділок рано, то впевнювався кількакратно, чи вона є правдивою. В кожному випадку радіовисильні, станції далекобачення і пресові агенції підготовили для українців всесвітній день, бо в той день увесь світ заговорив відверто про Україну, її Церкву та мартирологію українського народу.

Ще більшою несподіванкою був день 11-го жовтня 1963 року. Тоді Блаженніший Кир Йосиф промовив уперше слово на II Ватиканському Соборі перед двома тисячами п'ятсот єпископами цілого світу. І хоч у базилиці св. Петра в Римі було заборонено оплескувати, але для Блаженнішого зроблено виняток; хоч дозволено кожному єпископові промовляти лишень 10 хвилин, то Блаженнішому не перивали 20 хвилин; хоч кожний сподівався згадки про мартирологію 18-ти років, то Блаженніший забув за себе, свою в'язницю, свої каторги і почав своє слово: „Благословен Бог наш Отець, Син і Святий Дух, що визволив мене" і закінчив своє слово внеском, щоб києво-галицьку митрополію піднести до гідности патріярхії.

І давніше говорено про києво-галицький патріярхат, але несміливо, спорадично і більше спонтанно. Блаженніший заговорив за патріярхат ясно, відверто, в повній своїй свідомости історичній, перед всією вселенською Церквою, зібраною на Соборі. І це була друга несподіванка.

Але найбільшою несподіванкою, зв'язаною з Блаженнішим, то був день 23-го грудня 1963 року. Місце львівського Митрополита на Соборі було невияснене. І тому Блаженніший засідав на другій сесії II Ватиканського Собору, серед інших архиєпископів, по покликанні літ і днів. Щойно день 23-го грудня 1963 року поклав кінець канонічного затьміння. День 23 грудня 1963 року виявив, що Українська Католицька Церква, творить окрему канонічну одиницю зі своїми питоменними правами, привілеями і літургічною та богословською спадщиною, нарівні з усіми патріярхами Сходу, а її речником є Верховний Архиєпископ. І тому Верховний Архиєпископ, уже на третій сесії II Ватиканського Собору, зайняв відразу місце по кардиналах і патріярхах, аж доки самий не став кардиналом.

Дорогі В Христі! Не забуваймо, що звільнення з 18-літньої каторги, внесок піднести києво-галицьку митрополію до гідности патріярхії й офіційне проголошення Блаженнішого Верховним Архиєпископом, єдиним цього роду в цілій Католицькій Церкві, все це сталось продовж одного 1963 року. Всі ті три згадані несподіванки відразу зарисували український церковний моноліт, що зовсім природно скристалізується канонічним оформленням в українську патріярхію. А наріжним каменем цієї монолітної будови має стати сама особа Блаженнішого Верховного Архиєпископа, Первоієрарха Української Католицької Церкви, Кир Йосифа Сліпого.

Щойно тепер бачимо, чому то ми вітаємо Блаженнішого в Едмонтоні. Ми всі вітаємо Блаженнішого як нашого найдостойнішого Гостя, як нашого Найвищого Церковного Достойника, як одного з найкращих синів 50 мільйонового українського народу.

Блаженніший! Всі ми радіємо Вами, як новітнім мучеником та ісповідником віри, як героєм найновішої доби, як живим символом нашої Української Католицької Помісної Церкви. Будемо дуже вдячні, якщо у своїй ласкавості дозволите промовити до нас словами проповіді".

ПРОПОВІДЬ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

Во ім'я Отця і Сина і святого Духа. Дорогі браття і сестри! Я назвичайно вдячний Їх Преосвященству, — почав свою проповідь Блаженніший Йосиф VII, провідні думки якої подаємо нашим читачам, — за ці слова, що він їх висловив. Ми сказали б неначе недійсні, немов в уяві по тих усіх переживаннях, тяжких наших трудношах. Нам, слава Богу, вдалось знов приїхати тут, до вашої славної, великої церкви. Здається неначе ще більшою стала за той час, від останніх відвідин. Здається неначе б вас ще більше тут прибуло нині таксамо, як було вас тоді, коли я вперше завітав. Та мої дорогі! Оця хвилина радісна, рідка та дай Боже, що і добре, що вона настала для нас усіх, за ті всі труди, що довелось перебути.

Коли я промовляв на летовищі, Конгресі, в катедрі в Мелборні, тоді я сказав: мої дорогі браття і сестри! Я не приїхав на закінчення, я не приїхав тут, щоб вас поздоровити та остерегти від усякого лиха. Я приїхав, щоб це був тільки початок, щоб ця хвилина була могутньою хвилиною нового здвигу. Ми пробудилися. Слава Богу! Нині нема мудрого українця і чесного, щоб сказав, не хочу про це думати. А мені так виглядало, що цих частинок по цілій кулі земській було стільки, що їх ніхто не збере разом. Усе ж таки, при Божій всемогучости, і це нам удалось, незважаючи на всі трудноші. Ми нині, після Ватиканського собору, почуваємось самі собою, де б ми не були, де б ми не жили, що б нас не боліло, що б нас не журило, що б нас не тішило, що б нас не веселило. Всі ми почуваємось одним і ними хочемо остатись.

Мої дорогі! Великий піст, що його тепер святкуємо, накладає на нас нове завдання. Воно й не нове, але раз-у-раз відновляється. Саме ця віднова — це й ця відповідальність. Кожний українець знає, що він буде певним, якщо держиться своєї мови. Хоч може декому назовні воно і так виглядає, але його українство дуже сумнівне. Хто ж держиться Церкви, цей певно не пропаде. Це хай буде підставою вашого діяння, вашої активности, вашого розвою і змагу духа. І тоді створите щось нового для українського народу і нашої Батьківщини.

Цей великий піст ми святкуємо і сповняємо на пам'ятку 40-денного посту Ісуса Христа. На пустині Він думав у голоді і холоді, як це сповнити своє завдання. Цеж не переходове, хвилеве завдання якогось ієрарха, але, мої дорогі!, як спасти рід людський. Як же ж поважно брав своє завдання Ісус Христос, коли Він підчас посту довго застановлявся знаючи, як після хрищення над Ним відкрилися небеса і почувся голос: „Це Син мій любий, що його я вподобав". Над ним появився св. Дух, який спускався, мов голуб, і зійшов на нього; появилась Пресвята Трійця і це найбільша подія на кулі земській, яка могла статись.

Він підоймає на свої плечі найважче завдання: відкуплення людського роду, яке закінчилось його смертю на хресті. І ось коли Ісус втомлений і ослаблений голодом і холодом, тоді диявол спокушав його. Взагалі, коли людина найбільш ослаблена, тоді треба бути на сторожі. Тоді то диявол сказав: „Коли ти Син Божий, звели, щоб це каміння та й стало хлібом". І що ж відповів Христос? „Не хлібом єдиним живе людина, але і словом Божим". Отже не тільки, мої дорогі, треба дбати про те, щоб матеріяльно забезпечитись, щоб придбати хліб насушний, щоб купити хату і забезпечити свою рідню. Головне ж ваше завдання — виховати ваших дітей, щоб вони не втратили віри, не пішли на вулицю і не пропали. Треба дбати, щоб панувала єдність в українській родині, панувала любов, мир, співпраця, а передусім панувала сильна віра в Бога.

Друга ж спокуса, коли диявол взяв Ісуса Христа в святе місто, поставив на наріжник храму і каже: „Коли ти Син Божий, кинься додолу. Ангели візьмуть тебе на руки, щоб ти своєю ногою часом не спотикнусь об камінь". А Ісус сказав до нього: „Написано також: Не будеш спокушати Господа, Бога твого". Отже піст мусить нашу душу перетворити основно. Ви ж знаєте, що говорить євангеліє про Закхея?!

І третя спокуса. Диявол бере Ісуса на височенну гору й показує йому царства світу і їхню славу, кажучи: Оце все дам тобі, як упадеш ниць (до ніг) і мені поклонишся". Тоді Ісус сказав до нього: „Геть, сатано! Написано бо: Господу, Богу твоєму, поклонишся і йому єдиному будеш служити". Лишив тоді його диявол. І ось ангели приступили й почали йому прислуговувати. Отже ж нехай кожний запитає себе, що зробив для господа Бога, для свого народу. Наша хвилина така могутня. Ми мусимо здати собі справу, що всі ми є українці. Українська нація така славна, в її історії стільки світлих, але і сумних моментів, стільки невдач. Пам'ятаймо: Не проголосять України і негайно все станеться, чого тільки бажаємо собі. Бог краще знає про все. Тому мусить панувати між нами всіма любов, єдність, оживлена діяльність і найтісніша співпраця. Як будемо так жити з непохитною вірою в Бога, будемо любитись гаряче, спільно діяти і співпрацювати, тоді благословення Господнє спочине на Вас і на Ваших дітях. Амінь!"

Підчас св. Літургії сповідали священики і до св. Причастя приступили сотні вірних, яких причащали всі чотири Владики, опісля ще два отці, які сослужили з Блаженнішим. Архиєрейську св. Літургію закінчив Блаженніший Йосиф VII многоліттям св. Отцеві Павлові VI та українському народові, Митрополит Максим Блаженнішому, Владика Ніл митрополитові Максимові, опісля Владики один одному, добродіям храму цього і вірним. Тоді Блаженніший від'їхав до єпископської палати з усіми Владиками на обід, пізніше відпочивав, щоб підлікуватись від простуди і від перевтоми.

ЧАЙНЕ ПРИЙНЯТТЯ

Владика Ніл з Митрополитом Максимом і трьома єпископами побували ще пополудні в авдиторії св. Василія Великого в південному Едмонтоні, на річному традиційному чаю ЛУКЖ на пошану Владики Ніла, з короткою мистецькою програмою: діти Рідної Школи відспівали многоліття, дівчата танкового ансамблю вивели хоровід, а хоровий ансамбль під орудою М. Свистуна відспівав декілька пісень та д-р В. Байрак передав Владикам по платівці зі Службою Божою, що її виконав згаданий ансамбль. Слід теж згадати, що Владики і численні гості — принагідно мали змогу оглянути виставку українських церков у Альберті і Саскачевані мисткині Парасі Іванець.

Архиерейська св. Літургія: Преосв. Ніл вітає Верховного Архиєпископа.

Архиєрейська св Літургія в катедральній церкві св. Йосафата в неділю, 15 квітня. Верховний Архиєпископ проповідає. Поруч нього зліва: о. Б. Снігурович, Преосвящ. Ніл; зправа: о. почесний крилошанин В. Тарнавський та хлопці з Вівтарної дружини.

До
Святкового Комітету
на руки Голови д-ра М. Снігуровича
в Едмонтоні.

Христос воскрес! Саскатун, 23. 4. 1973

Світлий Комітете!

Прохаю прийняти щиру подяку за збірку 7000 дол. на потреби Церкви.

Нехай милосердний Господь винагородить Вам всещедро Ваші труди і працю для добра нашої Церкви і народу.

З Архиєрейським благословенням

✠ *Йосиф,*
Верховний Архиєпископ і Кардинал

До
Ради Директорів
Фонду Української Помісної Церкви
на руки д-ра М. Снігуровича та
інж. В. Кунди
в Едмонтоні.

Христос воскрес! Саскатун, 23. 4. 1973

Світла Управо!

Прохаю прийняти щиру подяку за Вашу збірку — чека 8500 дол. на потреби Церкви.

Нехай милостивий Господь всещедро винагородить Вам за Вашу працю і труди.

З Архиєрейським благословенням

✠ *Йосиф,*
Верховний Архиєпископ і Кардинал

З АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

І. Батюк, посол

Наради Албертської леґіслятури в тижні між 9-14 квітня розпочалися запитами, а відтак прийшов на чергу розгляд проєктів бюджету міністерства копалень і мінералів та міністерства телефонів та підприємств громадського користування. Після деякої критики програми праці міністерств, оба проєкти бюджету затверджено. Проєкт бюджету міністерства шляхів був теж під розглядом, але з ним не було ніяких труднощів і його затверджено. Слід завважити, що в часі обговорювання бюджету проголошено, що в бюджеті предбачено 19% підвишки в видатках на будову важніших доріг, ще більше на будову другорядних доріг та один мільйон долярів для албертських містечок та сіл.

Міністер шляхів п. К. Копітори проголосив, що вантажні автомобілі споза провінції будуть мусіти платити додаткову оплату за дозволи їзди, яка буде обернена на оплату за користування албертськими шляхами. В минулому було заключено з деякими провінціями обопільні умови відносно користування шляхами в інших провінціях, але албертські водії вантажних автомобілів мусіли платити окрему оплату за переїзд через деякі провінції та деякі стейти, а Алберта не побирала ніяких оплат від позапровінційних вантажних автомобілів за користування албертськими шляхами. Згаданий план критикував колишній міністер шляхів, але мені здається, що треба би згадати, що такий закон треба було ухвалити вже давно й то є занедбання колишнього міністра, що він не подбав про усунення тої несправедливої оплати для албертських водіїв автомобілів.

9 квітня міністер для справ природного довкілля В. Юрко, посол з Кемровз Ґ. Стромберґ та я мали зустріч з делеґацією Асоціяції ч. І для справ осушування в Голден в справі запобігання повеням. Ця Асоціяція була перша зорганізована в провінції, ще в 1917 р. і з того часу вона приходила з допомогою так багатьом людям, що тепер уже не може собі дати ради з усіми проханнями, з якими до неї звертаються. В цій околиці асоціяція турбується про 12,000 акрів землі. Як довголітній радний до округи та війст, я віддавна здавав собі справу із того, яку проблему становлять повені в різних околицях нашої виборчої округи, але аж до недавної зустрічі я не усвідомлював собі, що околиці на південь від Голден мають аж таку проблему з повінню. В вівторок, 17 квітня Ґ. Стомберґ представник відділу для водних ресурсів у міністерстві природного довкілля та я відбули поїздку гелікоптером по околиці Голден, щоб приглянутися на місці, як виглядає справа загрози

(закінчення на стор. 7.)

УВАГА!

КОНЦЕРТ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ ім. Т. ШЕВЧЕНКА

В неділю, 13 травня ц.р. о 3-тій год. по полудні в Ювілейній авдиторії (Northern Jubilee Audotorium) 114 вулиця 87 Авеню, Едмонтон, відбудеться **КОНЦЕРТ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ** під мистецьким проводом Григорія Китастого. Програма нова.

Квитки вже продаються в: Mikes Ticket Office, 10062 - Jasper Ave. Ph. 424-8911 and Ukrainian Book Store (Українська Книгарня Б. Мельничука) 10205 - 97 вулиця, телефон 422-4255.

Проситься українське громадянство Едмонтону й околиць узяти в концерті масову участь, зокрема заохотити молодь і наших співгорожан.

ВСІ СВІТЛИНИ
з відвідин Верховного Архиєпископа в Едмонтоні,
що їх містимо в цьому числі "УВ" виконала фотографічна студія
ALBERTA STUDIOS
8618 - 118 Avenue Edmonton, Alberta
477-6656 — PHONE — 479-4051
Зацікавлені можуть там ці світлини купити.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

Ростерн, Саск.: – рохорон бл. р. Марії Бойко

В неділю, 18-го лютого ц. р., по довгій невиліченій недузі, померла бл. п. Марія Бойко.

Лікарі в Ростерн робили, що могли, щоб ратувати її здоров'я, а опісля післали її до Саскатуну, але Божа воля була інша.

Покійна Марія прийшла на світ 18-го вересня 1900 року в родині Павла й Катерини Видюк.

Батьки бл. п. Марії приїхали до Канади 1898 року. Були то прикрі часи на початку поселення. В тих то тяжких часах минув покійній молодечий вік і часи дівоцтва.

В 1930 році вона вийшла замуж за Матвія Бойка, з яким прожила до 1961 року. В тому році, на 55-му році життя помер її муж і покійна лишилася при синові на фармі.

Покійна дуже любила і трималася свого обряду. Коли наша церква згоріла й ми прилучилися до церкви в місті, покійна завжди святкувала за старим стилем, хоч в парафії був новий. Була привязана не лиш до обряду, але також до своєї католицької віри.

бл. п. Марія Бойко

В шпиталі, в місті, майже щоденно приходили священики її відвідувати й приносили її Євхаристійного Ісуса. Відвідували її то о. І. Ворона, то о. І. Олійник, то о. П. Криворучка.

Крім священиків відвідували її й рідні діти і внуки, а також брат її Петро Видюк та сестра Анна Постій і швагер Шабага.

В смутку полишила двоє дітей і вісім внуків. Її дочка Ілона замужна за Семеном Ємчуком і вони мешкають у Калгарі, а син Іларій жонатий зі Сонею з роду Юзик, живуть на фармі. Її оплакують також дві сестри: Марта Слобода, що живе у старечому домі в Саскатуні та Анна Постій в Ростерн і два братя Петро і Михайло Видюк у Ростерн.

В середу, 21-го лютого відправлено парастас в церкві св. Ап. Петра й Павла при великій участі людей.

В четвер відбувся похорон з участю двох священиків о. П. Криворучки і о. І. Олійника. Богослужба почалася в год 10 рано.

Церква наповнилася рідними і приятелями, бо її всі любили за її добре серце і приязнь до усіх. До величавости похорону причинилася й прекрасна погода.

По послідному цілуванні і панахиді відпроваджено тіло на цвинтар.

З цвинтаря повернулися усі на поминальний обід до Народнього дому, який приготовила родина покійної. По обіді говорив ще о. П. Криворучка. Він пригадуючи, якою ревною була покійна, звернув увагу на те, що нинішня молодь не інтересується церквою. „А ми маємо і гарну церкву і гарний народний дім, лиш би в них молитися й працювати". Обід закінчено молитвою „Достойно".

Горем прибита родина складає щиру подяку священикам за богослужби, похоронному заведенню Джордж Милерой за прислугу, дякові М. Тарасюкові за спів, родині ближчій і дальшій та приятелям за те, що прибули на похорон. Окрема подяка тим, що зложили жертви на невянучий вінок Служб Божих — щире спасибі, а мамі й бабуні вічна пам'ять.

Син Ілярій передав від себе 10 дол. на допись.

Син Ілярій з дружиною, донька Ілона, і внуки

Дякуємо за жертву, а покійній Марії небесне царство і вічну пам'ять нехай подасть Милосердний Господь.

Ванкувер, Бр. К.

ЗБІРКА НА УКРАЇНСЬКИХ ВОЄННИХ ІНВАЛІДІВ

В неділю, після співаної св. Літургії в церкві св. Покрова Пресвятої Богородиці у Ванкувері приступила до мене — Матвія Заяця — добродійка й питає: „Чи ви щей цього року збираєте на українських інвалідів?" Я читала минулого року в „УВістях", що ви будете приймати цього року тільки від тих, що самі вам принесуть, що до нікого не будете звертатися за жертвою. Ось я жертвую" — і дає мені десять долярів. „Немаю дрібних, щоб вам видати" — кажу. А вона: „Я жертвую десять долярів і мені не треба здачі".

Тим своїм добродійним жестом додала мені охоти й відваги переводити дальше збірку.

Ця добродійка це п-і Анна Бучко, мама двох доньок і трьох синів. Діти гарні, чемні, говорять по українськи, бо знають, що наш невмірущий Тарас радив „Чужого навчатись, але свого не цуратись".

П-і Анна Бучко не має великих заробітків, а пожертвувала десять долярів — хай же вона стане приміром для інших, краще ситуованих.

Хай благословить Бог Господь її й її дітей щастям здоров'ям та снагою виховати своїх синів і доньок на таких же, як вона сама — На славу Богові і своєму народові.

В місяці травні закінчу збірку, а „УВісті" як щороку для прилюдної перевірки подадуть імена всіх жертводавців до відома, а між ними й ім'я п-і Анни Бучко.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не спрaвляє клопоту
Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Суприм" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

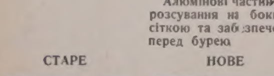

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

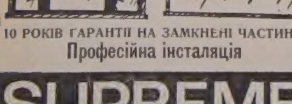

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

Ювілей на далекому Заході

ВАНКУВЕР, БР. К.

День 4-го березня 1973 року залишиться гарним спомином у пам'яті п-ва Гані та Андрія Цітульських, як також їхньої родини та гостей, що були приявні на святкуванні їхнього 25 річного ювілею подружжя.

Того дня, по співаній Службі Божій в церкві Покрова Пресвятої Богородиці, о. парох Б. Слобода ЧСВВ уділив ювілятам благословення при участі хору парафії під дириґентурою п. В. Шміґля. На ювілей прибула родина ювілятів із Каліфорнії, США: 83-річна мати ювілятки і швагер Микола Кісь з дружиною Стефкою.

Ювілейна частина відбулася в церковній авдиторії, в 5-тій годині пополудні.

При вході до залі мама привітала ювілятів хлібом-сіллю, за українським звичаєм, а похресниці ювілятів панни Славця Чуйко та Петруся Хомницька почепили їм китиці квітів, знову ж 7-ми річна донечка ювілятів вручила мамі гарну китицю рож, а відтак господар п. Є. Хомницький попросив їх до головного стола.

Присутні гості привітали їх оплесками.

Господар попросив о. пароха провести молитву. По молитві швагер ювілятів п. М. Кісь підніс тоаст за їхне здоров'я та передав привіт від родини Шарабунів, які не змогли прибути. При тому згадав злі й добрі часи перебування в українських таборах у Німеччині та привітав гостей.

Смачну вечеру подала односельчанка п-і М. Чуйко та куми п-і Д. Хомниць, п-і Г. Лупиніс, й п-і О. Савка та багато приятельок ювілятів.

Після вечері господар коротко накреслив життєпис ювілятів, зокрема підкреслюючи їхню діяльність в громадському житті, де вони є членами ЛВУ. П-і Ганя була головою ОЖ ЛВУ багато років, Андрій є членом управи ЛВУ, а донечка Маруся належить до Ю-СУМ-у. Ювіляти є членами парафії і тут теж беруть участь, як діяльні члени в житті парафії.

Вітаючи з ювілеєм побажав господар дочекати їм ще й золотого ювілею.

П-нна Славця Чуйко відчитала надіслані привіти від родини з України та від приятелів у Канаді. Відтак панни П. Хомницька та С. Чуйко вручили ювілятам краєвид „Гори Карпати" — від гостей. Донечка Маруся подякувала батькам за любов, а маленький Євген Лупиніс вручив дарунок від похресників.

В заключному слові о. парох згадав щасливих ювілятів, що мають тут присутню маму, бажаючи всім доброго здоров'я та благословив їх „на многі літа". До побажання о. пароха прилучилися всі приявні і відспівали їм грімке многоліття.

Зворушені ювіляти подякували о. пароховії, господареві, односельчанам, кумам та всім тим, що чимнебудь причинилися до цього ювілею. О. парох закінчив бенкет молитвою.

На заклик господаря п-і Надія Лосківська та п. С. Дмитрів перевели збірку, з чого призначено 10 дол. на „УВісті".

При звуках доброї орхестри п. О. Теслі гості провели вечір в товариській атмосфері.

Всім жертводавцям і збірщикам щире спасибі, а ювілятам на Многі літа.

Присутний

Дякуємо за жертву і бажаємо п-ву Анні та Андріеві прожити в щастю, здоров'ю, в Божих ласках ще багато плідних в успіхи років.

Ватикан

Американський дітoчий хор, зложений із 75-ти співаків, що співав у Білому Домі у Вашингтоні, брав участь у св. Літургії, що її правив на Воскресіння Папа Павло VI. Хор співав в Римі вже передше, але тепер його буде видно на площі св. Петра на телевізійних радіо-станціях.

Ванкувер, Бр. К.: – рохорон бл. р. Марцелі Бродер

У п'ятницю, 5-го січня, ц.р. упокоїлася в Бозі бл. п. Марцеля Бродер, яка була довголітньою членкинею парафії Покрова Пресв. Богородиці в Ванкувері.

Покійна Марцеля народилася 1-го вересня 1892 в селі Винятинці, пов. Заліщики, Україна. 1911 р. вона приїхала з родичами до Канади й замешкала якийсь час в місті Вінніпезі. 1914 р. вона вийшла заміж за Івана Бродер із того самого села. Іван Бродер приїхав до Канади ще 1906 року й працював на залізній дорозі Сі-Ен-Ар. Заробивши трохи грошей, він купив хату в Вінніпезі. Не дуже довго прийшлось мешкати в новій хаті, бо мужа Марцелі покликано до міста Говп у Британській Колюмбії. Марцеля лишилась з родичами і через 4 роки помагала їм у праці. 1918 р. муж Іван дістав сталу працю в місті Говп і негайно спровадив туди свою дружину. Через 22 роки Іван й Марцеля проживали в місті Говп. Бог поблагословив їх 3 доньками, а саме: Стефанія, Анна і Ольга, і одним сином Іваном, котрий працює яко управитель одної фірми в Монреалю.

В місті Говп діти ходили до школи і ходили до римокат. костела бо укр. кат. церкви не було. В цім римо-кат. костелі всі три дочки повінчались. Стефанія вийшла замуж за Френка Полярд, Анна за Михайла Корилович, а Ольга за Григорія Засійбіду.

1940 р. п-во Бродер з міста Говп переїхали до Ричмонд, де Іван знова дістав ту саму роботу в Сі-Ен-Ар. Тут трапилась нагода купити хату і просторий та гарний сад. Тому що в тім місці не було української церкви, треба було їхати до церкви до Ванкуверу, де, при вулиці Фрейзер, була маленька церковця, яку обслуговували ОО. Василіяни.

По кількох роках маленька громада св. Стефана закупила величаву церкву із помешканням, при Вулиці Принцес. До тої церкви ходила родина п-ва Бродер. Незабаром Марцеля була вибрана головою жіночої організації. Вона вложила багато труду й праці для нової церкви Покрова Пресв. Богородиці. Покійна Марцеля для своєї церкви жертвувала $500.00.

бл. п. Марцеля Бродер

Ще від 1972 року почала покійна слабувати й мусіла кілька разів іти до лікарні. 5-го, січня, у першу п'ятницю місяця, будучи в лікарні св. Вінкентія, просила священика щоб приніс її св. Тайни. О. Головайчук ЧСВВ подав її св. Причастя і не довго потім вона заснула в Бозі

Покійна Марцеля належала до ревних почитателів Христового Серця і часто у неділі та у свята приступала до Св. Тайн.

9-го січня у похоронному заведенні о. Б. Слобода ЧСВВ відправив панахиду, а на слідуючий день, 10-го січня о. А. Головайчук ЧСВВ відслужив заупокійну Службу Божу й похорон, а о. парох Б. Слобода ЧСВВ виголосив пращальне слово.

Домовину покійної Марцелі несли внуки до церкви, а опісля на цвинтар на вічний спочинок.

Із цвинтаря учасники прибули до українського центру на перекуску, що її приготовили членкині відділу ЛУКЖ. Чоловік покійної жертвував від родини і від себе $15.00 на пресфонд „УВістей".

ПОДЯКА

Цею дорогою я складаю найсердечнішу подяку оо. Василіянам за відвідини хворої Марцелі в лікарнях, за похоронні богослужби, дякам за спів, усім, що зложили жертви чи то на Служби Божі чи квіти на могилу. Щира подяка тим всім, що брали участь у похороні, як також і жінкам із відділу ЛУКЖ за приготування перекуски для всіх учасників. Нехай Всевишний Бог винагородить усім стократно.

Муж Іван, доньки, Стефанія, Анна, Ольга, син, зяті, невістка і внуки

Дякуємо за жертву, а покійній Марцелі вічна пам'ять.

Райкрофт, Алберта

ЗИМА НА ПІС РИВЕРІ

У нас зима була, як добра мачуха; морозів тяжких не було, снігу мали досить, пару разів троха було завіяло дороги та „сновплави" прогортали сніги, бо шкільні баси мусіли возити дітей до школи. Багато людей хворіло на грипу (інфлюенцу).

Сонце хоч не гріло, але деколи світило, а як красно й ясно то й жити щасно.

Особисто я люблю місяць квітень, бо семого квітня я народилася, на Благовіщення Пр. Діви Марії 1896 року.

Давний то час, неодно пережилося за той час. Було гірко і солодко, було радісно-весело, але було й сумно. Боже добрий, Ти один все знаєш.

12-го квітня 1945 року був у Райкрофт дуже сумний, бо тоді прийшла телеграма до п-ва Вернюків, що їх одинокий син Станислав вбитий на фронті в Голляндії. Не лише родичі та дві сестри оплакували свого сина й брата, а й наші серця вповилися жалобою-смутком, а з очей кожному котилися сльози, бо хто знав бл. п. Сташка (так його в дома всі кликали) то знав, яка велика втрата для родини. Бо він молодий, гарний, діяльний, ходив до церкви, а й на народній ниві починав працювати. І все

(закінчення на стор. 8.)

КОЗАК ТА АМАЗОНКА

(З подорожі по Південній Америці)

Яр СЛАВУТИЧ

Телефонує мені Дан Мур, співавтор „Північного сяйва".

— Яре, новина! Наш меценат одружується. Запрошують на весілля.

— Хто, де, коли?

— Канадський козак бере арґентинську амазонку... Весілля буде другого вересня в Буенос-Айресі.

— Тепер я вже знаю, про кого йде мова. Це, мабуть, п. Маркіян Когут, власник туристичного бюра „Блюр", 1190 Блюр Вулиця Вест у Торонті, Онтаріо...

— О, ти знаєш напам'ять навіть адреси передплатників альманаху!

— Знаю, Дане. Пан Когут — один із найщедріших меценатів „Північного сяйва". Це він допоміг видати п'яту книгу альманаху і вже дав на шосту. Таких людей, що підтримують українське слово в Канаді, треба пам'ятати. Хай і читачі знають про них.

— Це правда, погоджуюсь... На жаль, я не можу поїхати на весілля, хоч дуже „мені ся хоче". Пан Когут — мій названий небіж... Їдь ти, Яре. Ти ж молодший за мене, світ увесь об'їздив, молився квіткам із шінтуїстами в Кіото, з індійськими вогнепоклонниками присідав до вогню, по єгипетських пірамідах лазив...

— Годі, годі вже... „Шляк би тя не попав!" Для мене мандри — як вода для риби! Тим більше, що я ще не бував у Південній Америці.

Сім заштриків — від малярії та всякої іншої холери (коли мав подорож навколо світу, то прийняв аж одинадцять), біганина по пашпорт — і от 15 серпня 1972 р. я вилітаю з Едмонтону. У Торонті, з аеропорту, телефоную до туристичного бюра „Блюр", 1190 Блюр Вулиця Вест, і від канадського козака дістаю адресу арґентинської амазонки.

— Але ви там, пане професоре, теє то як його не відбивайте дівчини, — додає жартуючи п. Маркіян, — незабаром я сам буду в Буенос-Айресі.

Я заспокоюю мовляв, уже виріс із того віку. Ще два телефони з Нью-Йорку — до проф. П. Ковалева, що переглядає мої переклади філософських творів Г. Сковороди (над яким я печусь на пательні вже третій рік), і до п. Ярослава Пастушенка, що обіцяє видати звукозаписи мого нового (шостого) підручника, „Нормативної української граматики", — і я вилітаю на південь.

БРАЗИЛІЯ

16 серпня, вранці, прокидаюсь у літаку — і відразу ж до вікна. Який чудовий ранок! (Майже з „Оклагоми"!). Дивлюся вниз — і німію. Підо мною, скільки зором сягнути, розляглась наймогутніша ріка світу, Амазонка. Чотири тисячі миль (шість тисяч кілометрів) довжини. Повновода, синьо-зеленава серед суцільних джунглів, вона охопила своїми багатьма притоками, ніби раменами, всю Бразилію, і маєстатично впадає на сході в Атлантійський океан.

Ледве встиг я поснідати, напитись кави й посмакувати тропічною садовиною, як літак уже йде на приземлення в Ріо-де-Жанейро. Устигаю запримітити через вікно, як статуя Христа з розкритими руками гостинно приймає і наш літак, і кожен корабель, що прямує до міста в затоку.

Навчений мандрівничим досвідом, я миттю збираю адреси: туристичного бюра, музеїв, старовинних церков, університетів, бібліотек, театрів... Звичайно з цього починаються мої відвідини кожного міста, куди я вперше прибуваю.

Прямо з лімузини поринаю в гущу головної артерії міста — Ріо Бранко, що стає на якийсь час моєю бранкою. Залишивши речі в готелі, оглядаю центр, музеї, католицьку катедру, міську бібліотеку і пару давніх капель — яке чудове барокко у Мостейро де Сан Бенто! В інтер'єрі з колон стікає золото — краплі, струмки, ріки...

Аж надвечір попадаю на адресу проф. Віри Селянської. Привіти з Канади, розмови про двотомну антологію української літератури в португальському перекладі, що лежить на столі в коректурних гранках, телефон до проф. Зайцева, а тим часом уже й лоскоче ніздрі пахіт свіжого борщу. Які смачні наддніпрянські борщі (не дармувала в Києві!) готує ця привітна, ласкава поетка, а дарма що з таким хижим псевдонімом Вовк, ця перекладачка української прози й поезії на португальську мову, ця професорка порівняльної літератури. Майже такі ж добрі, як із рук моєї Дружини. Невисокого зросту, ця людина провадить велику місійну працю, гадаю, найбільшу українську працю на всю Південну Америку. Бразилійський читач має вже п'ять книжок пера цієї нетвомної популяризаторки нашого письменства. Одна з них щойно вийшла в світ другим виданням.

Ріо-де-Жанейро — найкраще місто в світі після Києва. Це твердить той, хто побачив усі материки і майже всі найбільші міста земної кулі, за винятком Пекіну й Шанхаю (наступна подорож постелиться до них). Коли дивитись на Ріо-де-Жанейро з Корковадо, від велетенської статуї Христа з розкритими руками, захват перетинає подих — такі гарні тут краєвиди. Хмаросяги злітають у небо. Зелений беріг зустрічається з блакитною водою, а між ними — жовта смуга пляжів, що манить кожного туриста. Поряд височать гори, за якими починаються й джунглі. Мене й туди понесло. Навіть маленького пітона бачив, щоправда здалеку, бо таксівкар не схотів пробиратися далі по ґрунтовій необ'їжджeній дорозі.

Сан Павло, найбільше місто Бразилії, не має того чару, що Ріо. Тут, в індустрійних нетрях живе багато українських поселенців, а ще більше їх у Куритибі й Прудентополі (між іншим, дехто неправильно пише „Курітіба" та „Арґентіна" — за російською мовою і радянським правописом, а власне треба писати „Куритиба" та „Арґентина". Адже не кажемо „Амеріка" чи „Паріж" і „діректор", як вимовляють росіяни, бо українська ортоепія радить нам тут уживати И).

Не обійшлося й без літературних вечорів — мав їх у Сан Павло й Куритибі. 25 серпня був присутнім на великому фестивалі українського фольклору, що його щороку влаштовують місцеві українці — 1972 року під проводом п. Ю. Бузького. Хлопці й дівчата скачуть не гірше від едмонтонської „Шумки' та й співають не погано. Брало участь на сцені коло 250 осіб. Відвідав також бразилійську поетку Гелену Колодій, дочку українського поселенця. У своїй творчості вона торкається української тематики. Обмінялися книжками. Домовився з п. М. Матинським, головою Осередку Українознавства, що він пристосує мій англомовний підручник української мови до навчання бразилійців.

Католицький собор у Емаус

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ВІДВІДУЄМО ЕМАУС

В часі прощі деякі наші прочане запитували мене, чи будемо в Емаус, бо вони хотіли бачити те місце, що про нього читається в Євангелії Світлого Вівтірка. Я заповів Джорджові заздалегідь, що ми мусимо побувати в Емаус, бо нашим прочанам було би прикро, якщо б ми не побували в тій місцевості, що кожному з них пригадує радісну подію, що мала місце після Христового Воскресіння. В часі попередних відвідин Святої Землі я не мав нагоди побувати в Едмаус, бо ця місцевість, хоч недалеко Єрусалиму, але лежить троха на боці й Джордж залишав її на сам кінець відвідин, а відтак не ставало часу, бо я мусів їхати кудинде й ця місцевість залишалася „на чергові відвідини", як мене завжди потішав Джордж. Тим разом я заповів Джорджові, що „чергових відвідин" для Емаус уже не буде й ми мусимо поїхати туди тепер. Джордж заздалегідь сказав водієві автобусу, що одного дня перед полуднем мусимо поїхати до Емаус. Водій теж щось дораджував, щоб відвідини Емаус получити з якоюсь іншою місцевістю, бо то не оплачується їхати спеціяльно до Емаус, але я таки вперся, що до Емаус поїдемо й ми врешті вирушили в дорогу до Емаус.

Ми виїхали з Єрусалиму гарною дорогою в напрямі заселеного арабами містечка Наблюс, яке відоме з того, що там, після війни 1967 р. полестинські араби вчинили були кілька нападів на ізраїльські військові патрулі. В Наблюс, говорив наш водій автобусу, є дуже строгі контролі арабських автомобілів та автобусів й сувора перевірка особистих документів. Але я потішив нашого перестрашеного водія, що ми зовсім не поїдемо до Наблюс, а з Емаус повернемося назад до Єрусалиму.

Кол. містечко Емаус мало колись арабську назву Ель-Кбебе, що означає „маленький дімок". Звідки та назва взялася, годі сьогодні сказати. Емаус віддалений від Єрусалиму прибл. 14 миль. Дорога до Емаус в'ється між невисокими горбками, а по обох боках дороги є чудові сади, в яких ростуть цитринові та гранатові дерева, яблуні, груші, сливки та гарні кущі. Джордж навіть показав мені місце, де, згідно з побожною легендою, Христос мав стрінути двох учеників, що йшли до Емаус. Їдучи серед гарних зелених овочевих дерев та кущів, ми дуже скоро проїхали коротку віддаль від Єрусалиму й перед нами виринули будинки невеличкої сьогодні оселі Емаус, що лежить серед гарно вдержаних городів, поміж якими легко шумлять стрункі сосни та розлогі дуби. Вже здалека видно головні будинки Емаус: величавий собор, поруч нього манастир оо. францісканів, а недалеко від них в гарно вдержаному огороді гостинниця німецьких черниць св. Карла Боромея.

Заки ми доїхали до манастиря, Джордж оповів мені, що в часі другої світової війни англійський високий комісар казав арештувати всіх францісканських черців у тодішній Палестині, що була під англійським володінням, й замкнути їх у своєрідному концентраційному таборі в Емаус, де черців приміщено в францісканському манастирі та гостинниці німецьких черниць. Італія була в війні з Англією й тому всіх італійських громадян, а тому й черців-францісканів, що жили в Палестині арештовано й позамикано в окремих концентраційних таборах, які одначе не були такі страшні, як були німецькі, чи тепер совєтські. Замкнені в манастирі черці не мали багато праці й тому деякі з них зайнялися розкопами на церковному подвір'ї. В часі розкопок відкрито руїни цілого давнього села та знайдено багато грошей та різного знадіб'я, яке одначе не було надто старе, бо сягало часів володіння хрестоносців у Святій Землі, тобто 12-го та 13-го сторіччя. Одначе, як черці зачали копати глибше, то під руїнами будинків з часів хрестоносців знайдено давніші руїни, які сягають часів Христа та 4-6 віку, тобто часу, коли християнська релігія була вже офіційною релігією в Святій Землі й коли збудовано багато церков на різних місцях, що зв'язані з історією Ісуса Христа. В руїнах одного дому знайдено сліди якоїсь церкви. То була правдоподібно церква, перероблена з дому Христового ученика Клеопи, в якого домі Христос дав себе пізнати ученикові Клеопі та його сопутникові, що ним був мабуть ученик Симеон. Отже теперішня церква не є збудована на руїнах первісної церкви, але дещо поруч того.

В міжчасі наш автобус заїхав під манастирську брами й зупинився в тіні дерев, а я та Джордж пішли до манастирської брами й почали дзвонити та гримати в браму, щоб нас відчинили. По довшому часі відкрилося вікно манастиря, старенький чернець вихилив свою голову й запитався, чого ми хочемо. Я відповів, що ми прочане з Канади й хочемо оглянути церкву та образи. За якийсь час він вийшов, відчинив браму й ми увійшли на широке, гарно вдержане манастирське подвір'я. Праворуч був манастирський будинок, за ним гарна біла церква, а дальше видно було хрести та пам'ятники. Чернець пояснив, що там є місцевий католицький цвинтар.

Неначе на оправдання, він додав, що сьогодні свято й він залишився лише сам в манастирі, бо інші черці виїхали з душпастирськими послугами. Через те він зачинив браму, щоб не прийшли які непрошені гості. Але нас він гарно привітав, пішов з нами до церкви, відчинив її й ми всі увійшли до церкви, в якій панував приємний холод.

БІБЛІЙНЕ МІСТЕЧКО ЕМАУС

І. Батюк посол . . .

(закінчення з стор. 5.)

ловеней. Ми мали нагоду оглянути теж частину ріки Вермільйон, яка також є включена в програму осушування та в сусідні околиці в північно-західній частині виборчої округи.

В вівторок, 10 квітня, посол партії суспільного кредиту з Калгарі-Маунтен в'ю, якому в часі теперішньої сесії відбирано голос, більше, як усім іншим послам разом взятим, подав внесок на ухвалення закону про публічне виявлення майна. Згідно з проєктом закону, всі публічні урядники - радні, тростіси, та провінційні посли мали би публічно виявити, яке вони мають майно. Після так багатьох років урядування й так багатьох проблем, зв'язаних з урядуванням, включаючи й те, що з уряду виключено члена їхньої партії наслідком вмішання в фінансові справи, виглядає на іронію, що вони хотіли би тепер ухвалити такий закон.

П. Прем'єр проголосив у Легіслятурі, що албертський уряд не має заміру дозволити на додатковий продаж природного газу з провінції, доки не буде мати запевнення, що цей газ продається за відповідну ціну. Це проголошення є згідне із намаганням провінції дістати кращі ціни за наші природні багатства.

Мені було приємно представити в Легіслятурі 40 студентів з дев'ятої кляси в Голден, які відвідали Легіслятуру. З ними були їхні вчителі п-і Огроднік та п-і МекАртур та водій шкільного автобусу п. Козовий.

В часі дальшого обговорювання проєктів бюджетів, опозиція продовжувала видвигати справу Слейв лейку та д-ра Крайга, ба навіть пішла так далеко, що критикувала бюро прем'єра, що воно не працює належно. Один посол суспільного кредиту критикував уряд за його становище в справі оливних компаній, закидаючи, що уряд за багато вимагає за природні багатства. Мені здається, що ми повинні старатися дістати так багато як лише можемо за наші природні багатства, щоб здобути якнайбільше користей для провінції. Нашим першим завданням повинна бути турбота про провінцію та її мешканців, а не турбота про оливні компанії.

Обговорення проєкту бюджету міністерства туристики забрало повних три дні. Головною трудністю при обговорюванні того бюджету було домагання опозиції, щоб виявити імена всіх тих, що дістали позичку з фонду „слушної нагоди" („опорчуніті"). Мені здається, що такої інформації не треба давати, навіть якщо йдеться про публічні фонди. Люде затягають позички в „Трежери бренчес". Булоб невмісним виявляти, хто там позичив гроші та яку суму й мені здається, що те саме відноситься до позичок з Албертського фонду слушної нагоди".

Албертський фонд „слушної нагоди" був установлений, щоб прийти з допомогою албертцям, що хотіли поширити або започаткувати туристичні приміщення. Ці позички дають тепер на 8% відсотків. На мою думку відсотки від позичок повинні бути навіть ще нижчі, як ідеться про допомогу для албертців. Всежтаки провідник опозиції суворо критикував 8% відсоток, доводячи, що відсотки повинні бути принаймнеше 1½% вищі, щоб можна було держати крок із відсотками, які числять банки та інші позичкові інституції. Провідник партії НДП Грент Нотлей, одинокий соціялистичний посол у Легіслятурі, також доводив, що відсоток є за низький й заявив, що деякі програми консервативного уряду можуть заохотити соціялістів ставати капіталістами.

Вже від довшого часу я доводив, що фармерські околиці Алберти повинні би мати широку телефонічну систему, якою можна би було користуватися без окремої доплати за позамісцеві телефонічні розмови. Недавно міністер телефонів та підприємств громадського користування предклав урядовий проєкт закону для т.зв. поширеної телефонічної обслуги й, після його ухвалення, цей закон буде з вдячностю прийнятий усіми албертцями. Я згадав, що уряд задумує переводити в життя програму поширеної телефонічної обслуги й знести додаткові оплати за позамісцеві телефонічні розмови в багатьох околицях провінції. Уряд задумує теж докінчити будову підземних телефонічних каблів та усунути надземні телефонічні спотуки в провінції. Поширена телефонічна сполука буде заведена в першу чергу для постійних мешканців даної околиці, які мають живий телефонічний зв'язок із сусідніми місцевостями. Нею зможуть теж послугуватися купці й підприємці тої околиці. Ця програма є більшого розміру, яка вимагає докладного плянування й узгіднення, вкладу поважного капіталу й немалого вкладу праці в побудову телефонічних сполук. На дальшу мету то буде великим добродійством для мешканців фармерських околиць Алберти й воно є виповненням обіцянок уряду фармерському населенню Алберти.

Проєкт закону, предкладений Легіслятурі, який називається Доповнюючим законом про статути для приміщень для старших громадян, буде мати велике значення для програми побудови домів для старших громадян. Новий закон вможливить урядові переводити в життя програму побудови домів для старших громадян й на його основі можна буде будувати приміщення різної величини, малі й великі, нові, або відновляти вже існуючі. Албертська будівельна корпорація буде мати великий вплив на плянування та фінансування того роду приміщень. Переводження в життя цього закону буде передане з міністерства здоров'я та суспільного розвитку до міністерства для справ муніципалітетів, яке переводить в життя закон про албертське будівництво. Закон дасть міністрові спроможність устійнювати оплату за винайм приміщення та за інші оплати в усіх приміщеннях для старших людей, які діють на основі згаданого закону. Мені здається, що новий закон введе в практику догіднішу систему для побудови та ведення домів для старших громадян.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ПОКІЙНИЙ МИХАЙЛО ЛУЧКОВИЧ

В. ГАВРИШ

Один за другим відходять з цього світу наші заслужені громадяне. Кожного року рідшають їхні ряди й кожного року приходиться нам відпроваджувати когось із цих заслужених громадських та суспільних працівників на вічний спочинок на цвинтар. Минулого тижня до того довгого ряду заслужених албертських, чи радше канадських працівників, що відійшли від нас, дійшов ще один: колишній перший посол українського роду до канадського федерального парляменту покійний Михайло Лучкович.

Я познайомився з покійним Лучковичем дуже скоро, мабуть чи не першого дня, після його прибуття до Едмонтону. Тоді в Едмонтоні був студентський клюб ім. Адама Коцка. Я знав деяких студентів, що до того клюбу належали й, мабуть через них, я познайомився з покійним Лучковичем. Він, що правда, ще поїхав був з Едмонтону до Калгари докінчувати свої вчительські студії й його через якийсь час в Едмонтоні не було. Але відтак в Едмонтоні зорганізовано Інститут ім. М. Грушевського, де кипіла культурна та освітна праця й туди Лучкович часто заходив. Я пам'ятаю з Інституту ще тодішнього студента, пізнішого нашого славного лікаря д-ра А. Кібзея, що також був студентом нашого Інституту. Він відтак закінчив свої лікарські студії в Монреалі й він свою лікарську практику в Дітройті. Але я його добре знав як студента й він відтак, як приїздив до Едмонтону, то й зі мною деколи стрічався та пригадував давні студентські часи.

Після закінчення своїх вчительських студій у Калгари, покійний Лучкович вчителював в підедмонтонських околицях (Лемонт, Скаро, Іннісфрі).

Опісля Лучковича вибрали послом до федерального парляменту із партії Об'єднаних фармерів Алберти. То був неабиякий осяг українських поселенців. То був знак, що наші поселенці вже стали твердою ногою на канадському грунті й що вони хочуть дорівняти іншим народам, що жили в Канаді. Та Лучкович був не лише першим послом українського роду в канадському парляменті. Він був першим українським послом у цілій британській спільноті народів, що тоді була далеко тісніше зв'язана зі собою, як сьогодні. И тому всі українські поселенці в Канаді піднесли троха вище голову, бо вони відчули, що з вибором першого федерального посла вони стали майже рівноправними канадцями.

До того покійний Лучкович був, на ті часи, надзвичайно гідним і достойним кандидатом на посла. Сам високий, стрункий, володів надзвичайно добре англійською мовою, притому він був самовпевнений і не відчував ніякої нижчости в відношенні до англійців, як то було з багатьома нашими поселенцями. Вибір Лучковича на посла відбився голосним відгомоном по всіх більших українських скупченнях у Канаді.

І на покійному Лучковичеві ми не завелися. Він заступав нас у Оттаві дуже гідно. Я пам'ятаю, як сьогодні, той день, коли Лучкович виступив відважно й гідно проти англійського шовініста єпископа Ллойда, який часто публічно накидався на наших поселенців та називав їх різними згірдливими та образливими іменами. Виступ Лучковича в федеральному парляменті проти єпископа Ллойда став голосний у цілій Канаді. Про нього заговорила, не завжди приязна до нас, англійська преса, яка стала не лише по боці Лучковича, але зачала писати тоді добре про українців та засуджувати накиди різних шовіністів на українських поселенців.

Та ім'я Лучковича обігло цілу українську пресу в світі в зв'язку з ще іншим його виступом. В 1931 р. відбувався в столиці Румунії Букарешті Конгрес світової парляментарної ліги. На цей Конгрес канадський парлямент делегував як свого представника М. Лучковича. Англійські посли, які мали до вирішення важливі справи в своєму парляменті, не могли поїхати на конгрес і делегували, як свого представника, М. Лучковича, який в Букарешті репрезентував теж і англійських послів.

В поворотній дорозі Лучкович задержався в Галичині, де тоді польська поліція переводила ославлену пацифікацію. Покійний Лучкович зібрав багато матеріялів про пацифікацію й, після повороту до Канади, виступив у оттавському парляменті з різким накидом на польський уряд, який переслідував усе українське життя в Польщі. Виступ Лучковича піддержав цілий ряд канадських послів й справа пацифікації знайшла широкий відгомін не лише в українській, але теж у світовій пресі.

Та посольське крісло в демократичних країнах є дуже нестійка річ. Переконався про те й покійний М. Лучкович, який в 1935 р. в федеральних виборах не був перевибраний послом. Склалося на те багато різних причин, одначе мабуть найважнішою було те, що партія Об'єднаних фармерів програла вибори й до уряду прийшла партія суспільного кредиту, яка прибіцяла албертським фармерам різні полегші, які відтак й перепровадила в життя. Одначе шкода, що українські виборці округи Вегревил, які тоді мали в своїй окрузі велику перевагу, таки не вибрали послом Лучковича, який був гідним представником канадських українців у федеральному парляменті в Оттаві.

• Совєтські прикордонники довідалися, що 200 студентів із США та Европи, які їхали в відвідини до СССР, мають перевезти до СССР багато примірників св. Письма. У зв'язку з тим були загострені контролі чужоземних туристів на кордонах СССР.

СПЕЦІЯЛЬНІ
ПОСИЛКИ
В УКРАЇНУ
ВПОВНІ ОПЛАЧЕНІ
ДАРОВА ДОСТАВА
ВПОВНІ
ГАРАНТОВАНІ

СПЕЦІЯЛЬНА
ПАЧКА Ч. 1. $68.20
10 фунтів чистого свинського смальцю
10 фунтів пшеничної муки
10 фунтів рижу
10 фунтів цукру

ЕКОНОМІЧНА
ПАЧКА $40.70
7 фунтів пшеничної муки
4½ фунта рижу
4½ фунта цукру
2¼ фунта макаронів
1¼ фунт мішаних сушених овочів

СПЕЦІЯЛЬНА
ПАЧКА Ч. 5. $43.56
5 фунтів чистого свинського смальцю
5 фунтів рижу
5 фунтів цукру
5 фунтів пшеничної муки

10 ХУСТИНОК $ 60.39
5 вовняних хустинок у великі або дрібні квіти або в турецькі взори і
5 шовкових хустинок
ЛЕТУНСЬКОЮ
ПОШТОЮ $ 69.74

5 ВОВНЯНИХ
ХУСТОК $ 46.09
у великі або малі квіти або турецькі взори
ЛЕТУНСЬКОЮ
ПОШТОЮ $ 55.44

5 ВОВНЯНИХ
ХУСТОК $ 53.90
з френзлями кругом
ЛЕТУНСЬКОЮ
ПОШТОЮ $ 63.25

ФУТРО ЗІ ШТУЧНОЇ
ШКІРИ $118.80

ДУЖЕ ВАРТІСНЕ
ВЕЛИКИЙ ВИБІР
БАГАТО БІЛЬШЕ
ЧУДОВИХ
СПЕЦІЯЛЬНИХ
ПОСИЛОК
Жадайте наших
дарових каталогів
дарових ілюстрованих
каталогів

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ
ЛИШ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE
EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Telephone 982-1530
ДУЖЕ ВАЖНЕ
ВЖИВАНИЙ ОДЯГ
ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ
ІЗ СССР
Ми маємо 24 роки досвіду в цьому бизнесі й маємо тисячі вдоволених кустомерів.

ЛІТНІЙ ТАБІР
НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ ВОБМАН

Літній табір на Єпархіяльній оселі над озером Вобман (50 миль на захід від Едмонтону при шляху ч. 16), відбудеться, як минулих літ, так і в цьому році від 1-ого до 14-ого липня 1973 р., для хлопців і дівчат у віці від 8 до 14 років життя. Провідними виховницями будуть Сестри Служебниці.

Оплата, як минулого року: $40 — від дитини за 2 тижні;
$ 75 — за двоє дітей від одної родини,
$110.00 за троє дітей від одної родини,
$125.00 за четверо і більше дітей від одної родини.

За ближчими інформаціями та аплікаціями прошу звертатися до директора Табору.

З доручення Преосвященного Владики Кир Ніла, прохаю Всеч. і ВПреп. Отців Душпастирів нашої Єпархії, це повідомлення подати до відома своїм вірним та вже тепер часто заохочувати їх післати своїх дітей на Єпархіяльний виховно-відпочинковий табір.

о. Б. Снігурович — директор табору
11219 - 58 ст., Едмонтон, Алта.
T5W — 3W4
Тел. 479-3745.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

ДЕНТИСТИЧНА КЛІНІКА 7-е АВЕНЮ
11023 - 107 авеню, Едмонтон — тел. 425-9214
Цертифікований дентистичний механік.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

ДВІ ВИСТАВИ МУЗЕЙНОГО КОМІТЕТУ ЛУКЖ

Музейний комітет ЛУКЖ в Едмонтоні уладив в останньому часі 2 вистави в провінції Алберта, а саме в Калґарах і Вегревил.

Ціллю тих вистав було познайомити громадянство і членство ЛУКЖ з музейною збіркою та працею музейного комітету серед членства ЛУКЖ. Так до Каргар як і до Вегревил запросили прибути з виставою місцеві отці парохи і відділи ЛУКЖ.

В Калґарах вистава відбулася в днях 24 і 25 березня у великій парафіяльній залі парафії Успения Пресв. Богородиці. Місцевий відділ ЛУКЖ, під проводом голови К. Папірчук і членів управи підготовив виставку дуже дбайливо. Повідомлено й запрошено парафіян обох українських церков, вислано запрошення і проголошено її в місцевому радіо. Також приготовано на неділю пополудне чайне прийняття для гостей відвідувачів.

Виставу приміщено у двох залях. У великій залі приміщено експонати музейної збірки, вишивки й кераміку, виконані на курсах вишивання і кераміки ЛУКЖ. З музейної збірки виставлено колекцію народних сорочок і відповідних обгорток, плахт, спідниць та поясів із західних і східних земель України. Сорочки вишиті старовинними стібами (деякі вовною): позаігленним швом, вирізуванням, виколкою (коле н и й стіб), а плахти, обгортки і пояси ткані на ручних варстатах. Доповнювали ці строї чудові старовинні хустки і ткані та вишивані перемітки. Ця цінна колекція зібрана членками ЛУКЖ серед піонерів Алберти виявляє прекрасні старинні зразки наших народніх одягів з околиць Борщева, Заліщик, Городенки, Буковини, Снятина та східних і центральних земель України. Ці зразки були виставлені окремою групою й давали прегарний образ. Деякі сорочки то унікальні зразки, які годі було б сьогодні відшити.

З тканих речей виставлено подільські й покутські верети та скатерті та гуцульські килими і вовняні ліжники. Вони висіли на стінах залі й відвідувачі мали нагоду їх докладно оглянути.

Окремо були виставлені зразки старинної гуцульської різьби: скрині, боклаги, тарелі, свічники, інкрустовані касетя, тарелі, хрести та свічники. Велике зацікавлення серед молоді і старших викликала збірка писанок, яку зібрав 2-гий відділ „Доброї Волі" при катедрі св. Йосафата в Едмонтоні з приводу щорічного конкурсу писання писанок, який вони переводять. Цю збірку „Добра воля" подарувала єпархіяльн о м у музеєві ЛУКЖ.

Окремо були виставлені вишивки й кераміка, виконана членками ЛУКЖ на курсах, які перевела єпархіяльна управа і музейний комітет на протязі останніх трьох місяців 1972 р. і які покінчило ок. 120 учасниць. Виставлено понад 100 вишивок виконаних на полотні хрестиковим, низинним, переволіканим і яворівськими стібами й вирізуванням. Усі експонати були дуже старанно виконані і викликували подив серед відвідувачів.

Українська кераміка була також широко заступлена. Були зразки старинної гуцульської і полтавської кераміки як свічники, трійці, чутри колачі, двоячки миски й тарелі. Крім того була велика кількість кераміки виконаної на курсах ЛУКЖ під проводом учительки п. Ольги Манастирської в Едмонтоні. Опираючись на старинних зразках української кераміки, учасниці курсів виконали понад сотні експонатів розмальованих зразками трипільської доби (краски чорнаце-глова-біла), гуцульської кераміки (бронз-зелене-жовте) та зразки високопаленої кераміки з сірої глини, розмальовані народніми взорами.

Окрема простора заля була заповнена виставою образів членки ЛУКЖ п. Парасі Іванець. Вона виставила понад 50 образів: красвиди, квіти та частину своєї збірки „українські церкви в Алберті".

Відвідувачі оглядали виставу вже в суботу пополудне і в неділю дополудня. Офіційне відкриття відбулося в неділю, 25 берзня в год. 2-гій поп. в присутності численно зібраної української та чужинної публики, о. пароха В. Мартиника, о. Б. Лозинського та інших визначних гостей. Гостей привітала голова відділу п. Катруся Папірчук, а культурно-освітна референтка п. Л. Гладишевська представила гостей, які приїхали з Едмонтону й влаштували виставу: а то голову музейного комітету Ірину Павликовську, та членів музейного комітету Лярису Вацке (учителька курсів вишивки), Марія Елчин з чоловіком Іваном, Ольгу Манастирську (учителька кераміки) з д-ром С. Манастирським та малярку Парасю Іванець.

Від музейного коміт е т у промовляла Ірина Павликовська, яка подякувала о. пароховї В. Мартиникові і управі та членкам відділу ЛУКЖ в Калґарах за підготовку і поміч у влаштуванні вистави. Вона пояснила присутнім виставлені експонати та просила дальше дарувати до музею старинні речі привезені ще з України. Після подяки гостям, яке зложила містоголова п-і Олена Гладишевська, місцевий відділ ЛУКЖ гостив присутних чайком і перкуською.

Вистава в Калґарах була дуже успішна. Вона викликала велике зацікавлення і признання у відвідува ч і в. Членки ЛУКЖ в Калґарах заінтересовані провадити осінню курс вишивки. Для тої цілі їх членка Анна Мостова покінчила курс інструкторок вишивання, що його переводив музейний комітет в лютім ц.р.

ВИСТАВА У ВЕГРЕВИЛ

Тиждень пізніше, а саме 31 березня і 1 квітня відбулася подібна вистава у парафіяльній залі церкви Пресвятої Тройці у Вегревил. Місцевий парох о. М. Ничка і відділ ЛУКЖ під проводом голови п. Гені Федечко запросив музейний комітет і п. Парасю Іванець уладити виставу у них. Крім експонатів, що їх музейний комітет виставляв у Калгарах, запрошено ще до співучасти у виставі місцеву малярку п. Ю. Томин і місцевий відділ ЛУКЖ як також відділ ЛУКЖ у Мондері. П. Томин виставляла свої образи, відділ ЛУКЖ з Мондеру писанки, а відділ Вегревил вишивані експонати с в о ї х членок і деревні речі (пам'ятки привезені зі Львова) своїми членками.

З Едмонтону приїхали і привезли експонати та уладили виставу Ірина Павликовська, Ольга Манастирська і д-р С. Манастирський, Марія та Іван Елчини, Ляриса Вацке з дочкою Христиною і малярка Парася Іванець. Виставу почато влаштовувати вже в год. 8-мій рано і до обіду вона була готова. Вже в суботу прибували численні відвідувачі її оглядати. Одна частина залі була призначена на виставу образів малярки П. Іванець та Ю. Томин з Вегрвіль. Всі інші експонати приміщено на стінах і столах просторої залі.

Офіційне відкриття відбулося в неділю 1 квітня в год. 2-гій поп. Виставу відкрила голова єпархіяльної управи п. Л. Слобода, а гостей привитала голова місцевого відділу ЛУКЖ Г. Федечко. На запрошення о. М. Нички і місцевого відділу прибули делегатки відділів ЛУКЖ з Мондер, Чіпман, Гіллярд, Ту Гілс, Мирнам і отці душпастирі тих парафій. З Єпархіяльної управи була голова Л. Слобода в асисті п. М. Войтків як також численні гості з Веґрвил і околиці. Відділ ЛУКЖ приймав гостей чаєм і перекускою. Тому, що це був передвеликодний час — було велике заінтересування писанками і вишивками. Напевно відділ у Веґрвилу подбає про те, щоб в осені уладити курси для своїх членів.

Членки відділів ЛУКЖ в Калгарах і у Веґревиль не тільки дбали про поміч у виставах, але гостили сердечно своїх членів ЛУКЖ і гостей з Едмонтону.

Співпраця членок ЛУКЖ дала успіх в обох виставах.

І. П.

Спомини про . . .

(закінчення з стор. 2.)

Брат Йосиф Ґродський, чернець Василіянин, був братом кубікулярним і господарем митрополичої палати відколи моя пам'ять сягала аж до 1923 р. Був дуже добрим і зарадним господарем. Був запобіглим і завдяки йому в зразково утримуваних святоюрськ и х пивницях було багато медів. Бував часто згірдливим і ми, ще як діти, боялися його. Коли раз мій Дядько трохи на нього нагримав, він говорив: „Графсь к а кров заговорила!..."

Єпископ Никита Будка. В'язала нас з ним велика приязнь. Був корепетитором князів Сапіг у Більчі Золотім, а в 1931 р. приїздив до Прилбич відправляти панахиду біля тлінних останків моєї тітки Станіслави, що її ексгумували в Земмерінгу в Австрії та привезли до Прилбич. Останній раз доводилося мені з ним довше розмовляти напередодні 40-літнього ювілею Дядька Митрополита в травні 1939 р. в залі св. Юра.

І, нарешті, Брат Анастасій Кольбенко, що був Студитом і наступником Брата Й. Ґродського. Він був при Дядькові Митрополитові до самої смерти. Був непомірно добрий і ввічливий, терпеливий і вірний.

* * *

Так то поверхово пов'язані мої образки можна б помножувати у безконечність. Не претендують тут вони на синтезу. Це все ще зарано, заблизько. Може колись хтось зуміє цю синтезу створити, хоч і важко буде, бо й діла пропали, і людей буря розкинула, мов пісок по цілому світу. В тім то полягає й небезпека пізнішої біографії. Може надто велике вивершування і недоцінювання зробить те, що до історії перейде інша людина. А це не відповідатиме істині, бо суть життя Дядька Митрополита і Дядька ігумена Климентія мала завжди одну і ту саму ціль: Служба Богові, служба українському народові, праця над з'єднанням Церков. У тій службі згоріли вони зовсім. Для неї і за неї віддали своє життя.

Хоч їхні діла і світової величі досягнення тепер пропали і трохи призабулися, хоч царство темряви знищило тепер майже все, то однак одного воно не змогло знищити. І воно залишилося. Любов! Любов тих, що їх знали, і для яких вони жили. Любов, що й тепер розливається, мов це море безкрає, і перероджується тут і там навіть у легенди. А впарі з тою любов'ю іде невідлучна, може трохи незграбна і грубо тесана, але глибока і незмірюча вдячність.

І одна, і друга будуть тоді повні, коли вічно горітимуть там, де вони хотіли, а саме — в Божім Домі!

Преторія 1959 р.

* * *

Михайло Мирослав Брик в Голляндії утримує зв'язок з братаничем бл. пам. Митрополита Андрея Шептицького, Іваном Левом Шептицьким, який тепер живе в Південній Африці. Від нього отримав цінні спогади про Слугу Божого Андрея, переклав їх на українську мову та вислав до диспозиції журналу „Вільне Козацтво" в Чікаґо з якого ми й передрукували.

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Ave.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

СІ-ПІ-ЕР МАЄ ПРАВИЛЬНІ ЛЕТУНСЬКІ ПОСЛУГИ ДО ПІВНІЧНОЇ ЕВРОПИ

АЛЕ МИ МУСИМО ЇХ ЩЕ ПОЛІПШИТИ

Зверніть увагу на наші прогулькові подорожі на 22-45 днів.
Вам не треба резервувати місць місяцями наперід.
Вам не треба давати 25% задатку з вашою резервацією.
Вам не треба платити за подорож 30 днів наперід.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі.
Вас не коштує нічого, якщо ви зміните свій плян в останній мінуті.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі.
буде в літаку.

Ви можете летіти до одної країни, а повертатися з іншої. (Наприклад, якщо ви летите до Амстердаму, то ви можете вертатися наприклад з Копенгаги або Мюнхену).

В часі польоту в подорож та при повороті вами займуться дуже дбайливо. Вам будуть услугувати стюарди та стюардеси, вишколені відповідно до европейської традиції. Вони подадуть вам смачні страви, приготовані за кухарськими приписами різних країн. Попри наші дешеві летунські підорожі на час 22-45 днів, ми маємо знижкові летунські подорожі для молоді та дітей.

І ви можете летіти, тепер, а платити за те пізніше.

Зв'яжіться з вашим подорожним агентом для СІ-ПІ-ЕР.

Ми можемо бути навіть дешевші від других

CPAir

Канадсько-Український Архів-Музей Алберти

Львівський журнал „Правда" надрукував на ст. 57-58 четвертої книжки з 1890 р., що Єлисавета Скоропадська, одружена з Львом Милорадовичем, була широко відомою українською патріоткою й фундаторкою „Товариства ім. Шевченка" (пізніше: наукового). Вона передала через М. Драгоманова значну суму грошей на купно друкарні Тов. ім. Шевченка. Великий меценат і фундатор Українського національного музею в Чернигові Василь Тарновський зібрав теж багато історичних матеріялів до того музею та подарував поважну суму грошей на розбудову тогож музею.

В історії українськ о ї культури читаємо про багатьох добродіїв та меценатів, що допомагали видавати книжки та зберігати українські культурні пам'ятки. Сьогодні на Україні пам'ятки українськ о ї культури нищать пляново й руйнують могили українських національних героїв та усувають документи з архівів, щоб знищити пам'ятки славного українського минулого.

Тому нашим обов'язком на поселенні в вільних країнах овіту є зберігати всі культурні пам'ятки нашого народу. То якраз і є завдання нашого Архіву-Музею, що вже від ряду років збирає й порядкує різні культурні пам'ятки, як документи, світлини, давні газети, журнали, відзнаки, пам'яткові стяжки ітд.

Щоб могти краще зберігати зібрані речі, управа Архіву-Музею закупила окремий будинок, який одначе потребує деякої перебудови, щоб міг належно служити своєму завданню. Управа Архіву-Музею дістала вже деяку допомогу від уряду (2,000.00 дoлярів від федерального уря д у на скатальоґування зібраних речей та 9,000 доларів від провінційного уряду на віднову будинку). Одначе ця допомога є далеко невистарчаюча для переведення потрібної віднови та пристосування будинку для потреб архіву. На цю ціль потрібно ще дальших 30,000.00. Тому ми звертаємося з проханням до свідомих українців, щоб вписувалися масово в члени Архіву-Музею (річна вкладка 10.00 долярів) та ставали його жертводавцями й фундаторами. Ми сподіваємося, що українське громадянст в о, яке виявило вже так багато зрозуміння для справи зберігання української культури, прийде нам з матеріяльною допомогою й ми зможемо належно поставити справу зберігання української культури.

Одночасно просимо й надалі присилати всякі матеріяли до Архіву-Музею.

Жертводавці ч. 4-52:

1) Грошові пожертви:

100.00 дол. — мгр М. Наконечний, Едмонтон;

п. І. Логин, Едмонтон, — 50.00 дол. з давнішою жертвою 100.00 дол.;

п. М. Семенюк, Ст. Пол, Алта — 10 дол., разом 20.00 дол.;

п-і М. Чайковська, Ст. Пол, Алта — 3.00 дол.

Матеріяли:

1. п. Дутка, Едмонтон — книжки, календарі й часописи;
2. п. І. Мелешко, Редвей, Алта — часописи й журнали;
3. п-во К. і І. Зіник, Восетна-фарми, Алта — цінні книги своєї мами М. Бойко;
4. п. Й. М. Письменний, Редвей, Алта — книжки, календарі і мапи;
5. п. М. Бігун, Редвей, Алта — посвятив багато часу й труду, щоби об'їхав довколишніх фармерів за збіркою для архіву-музею;
6. проф. Я. Славутич, Едмонтон — 2 власні авторські книжки, оден рукопис та програмки з святкування сторіччя НТШ.

Всім жертводавцям і тим, що допомогли в збірці, Дирекція Архіву-Музею складає щиру подяку та просить присилати свої пожертви й матеріяли на адресу:

UKR. CAN. HIST.
MUSEUM-ARCHIVES
c/o 10231 - 98 Street,
or — 10207 - 97 St.
Edmonton
Ph. 424-6905

• **В Ню Йорку відчищено** катедру св. Патрика, якої не відчищувано протягом 90 років. Наслідком того декуди була верства пороху, груба на два й пів цаля. Кошт відчищення катедри: 800,000 долярів.

• **В Москві побував** англійський міністер торгівлі П. Вокер. Він відбув півторагодинну розмову з прем'єром СССР А. Косиґіном. То була перша зустріч між англійським міністром та совєтським достойником від 1971 р., коли Англія викинула 165 совєтських доплоиатів, під замітом ведення шпигунства.

• **В жовтні ц.р. мають** відбутися в Ізраїлі вибори до парляменту. Теперішний прем'єр 75-річна Ґольда Маїр заповіла, що вона задумує знову кандидувати на посла.

Зима на . . .

(закінчення з стор. 6.)

те жорстока війна перервала.

Також в квітні 1958 року помер його батько бл. п. Василь Вернюк, вірний муж був він своїй дружині, добрий батько своїм дітям. Був щирий, побожний, жертвенний. Дуже любив свою українську католицьку Церкву, при якій працював. Був він також дяком при церкві св. Івана Христителя. Купив гарний іконостас за який заплатив понад тисячу долярів. Тому наша свята церква і ми з нею сумуємо, згадуючи сина й старого батька, не без сліз.

Ти, друже і свате спочив сном. А вся вільна, гарна, земля канадська, най буде тобі пером. Але син твій спочив далеко в чужій Голляндії; там на його могилу звідси ніхто не зайде, тільки ранньою весною пташина защебече, над його могилою, знать, ніхто не заплаче, тільки лютою зимою чорний ворон закряче.

Згадаймо їх в своїх молитвах, а Ти, Милосерний Ісусе, помилуй їх.

Квітень 1973 М. М. Б.

Продаж вживаних речей

(„Румідж..сейл")

на користь Симфонічної оркестри відбудеться в середу, 9 травня від год. 2-8 пополудні в будинку Спортекс на виставовій площі („ексгибишен") в Едмонтоні.

На продаж: новий та вживаний одяг для цілої родини, меблі, хатне знадіб'я, забавки, різні робочі інструменти, квіти в вазонках, книжки, грамофонні плити ітд. Все по низьких цінив. Вступ 50 центів. Виграш при вступі („дор прайс") $25.00.

Mr. R. R. Francis
Women's Committee.

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати також і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.